

P7_TA(2012)0334

A Tanács éves jelentése az Európai Parlamentnek a közös kül- és biztonságpolitikáról

Az Európai Parlament 2012. szeptember 12-i állásfoglalása a Tanács által az Európai Parlament számára készített, a közös kül- és biztonságpolitikáról szóló éves jelentésről (12562/2011 – 2012/2050(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács által az Európai Parlament számára készített, a közös kül- és biztonságpolitikáról szóló éves jelentésre (12562/2011),
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 36. cikkére,
- tekintettel a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás¹ II. része G. pontjának (43) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i, fent említett intézményközi megállapodásra,
- tekintettel a KKBP-re vonatkozó 2009-es és 2008-as éves jelentésekről szóló, 2011. május 11-i² és 2010. március 10-i³ állásfoglalásaira,
- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálatról szóló, 2010. július 8-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője (alelnök/főképviseelő) által a politikai elszámoltathatóságról tett nyilatkozatra⁵,
- tekintettel a főképviseelő által az Európai Parlament 2010. július 8-i plenáris ülésén tett nyilatkozatra az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) központi igazgatásának alapvető szervezeti felépítéséről⁶,
- tekintettel „Az emberi jogok helyzete a világban és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikája, ideértve az Unió emberi jogokkal kapcsolatos stratégiai politikájára gyakorolt hatásait is” című, 2012. április 18-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője és az Európai Bizottság 2011. december 12-i, „Emberi jogok és demokrácia az európai unió külső tevékenységének középpontjában – egy hatékonyabb megközelítés felé” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közös közleményére (COM(2011)0886),

---

¹ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0227.

³ HL C 349. E, 2010.12.22, 51. o.

⁴ HL C 351. E, 2011.12.2., 454. o.

⁵ HL C 351. E, 2011.12.2., 470. o.

⁶ HL C 351. E, 2011.12.2., 472. o.

⁷ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0126.

- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. (2000) és 1820. (2008) számú határozatára, az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkkel és gyermekekkel szemben fegyveres konfliktusok során elkövetett nemi erőszakról szóló 1888. (2009) számú határozatára, az ENSZ Biztonsági Tanácsának az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1325. számú határozatának végrehajtására és nyomon követésére irányuló 1889. (2009) számú határozatára, valamint az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1960. (2010) számú határozatára, amely a fegyveres konfliktusok során elkövetett nemi erőszakkal kapcsolatos adatok összegyűjtésére és az elkövetők jegyzékbe vételére szolgáló mechanizmust hozott létre,
  - tekintettel eljárási szabályzata 119. cikkének (1) bekezdésére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A7-0252/2012),
- A. mivel az EU-nak tovább kell fejlesztenie külpolitikájának célkitűzéseit, és törekednie kell értékeinek és érdekeinek előmozdítására az egész világon, azzal az általános céllal, hogy hozzájáruljon a békéhez, az emberi biztonsághoz, a szolidaritáshoz, a konfliktusok megelőzéséhez, a jogállamisághoz és a demokrácia előmozdításához, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméhez, a nemek közötti egyenlőséghez, a nemzetközi jog tiszteletben tartásához, a nemzetközi intézmények támogatásához, a tényleges multilateralizmushoz és a nemzetek közötti kölcsönös tisztelethez, a fenntartható fejlődéshez, az átlátható és felelős kormányzáshoz, a szabad és tisztességes kereskedelemhez, valamint a szegénység felszámolásához;
- B. mivel e célok elérésének érdekében az EU-nak sinergiákat kell tudnia létrehozni és stratégiai partnerségeket kell kialakítania azokkal az országokkal, amelyek osztoznak ugyanezen értékekben és hajlandók közös politikákat elfogadni, és kölcsönösen egyeztetett intézkedésekben részt venni;
- C. mivel a Lisszaboni Szerződés végrehajtása új dimenzióval bővíti az európai külső fellépést, és hozzá fog járulni az uniós külpolitika, és tágabb értelemben a külső fellépések egységességének, következetességének és eredményességének növeléséhez; mivel le kell vonni a tanulságokat az Európai Uniónak és tagállamainak az emberi jogok és a demokrácia uniós politikák középpontjába állításával egyidejűleg a külső fellépések átalakításában és az önkényuralmi rendszerű országok átmenetének elősegítésében elkövetett korábbi hibáiból, különösen ott, ahol a stabilitás és a biztonság miatti aggodalmak meggyengítették a demokrácia és az emberi jogok elősegítésének elvszerű politikáját;
- D. mivel a Lisszaboni Szerződés új lendületet ad az EU külpolitikájának, nevezetesen olyan intézményi és működési eszközöket biztosít, amelyek lehetővé tehetik az Unió számára, hogy kiemelkedő gazdasági helyzetével és törekvéseivel összhangban álló nemzetközi szerepet vállaljon, és úgy alakítsa ki szervezetét, hogy eredményes globális szereplővé váljon, amely képes osztozni a globális biztonságért viselt felelősségben, és vezető szerepet tud vállalni a közös kihívásokra adandó közös válaszok meghatározásában;
- E. mivel a folyamatban lévő pénzügyi és államadósság-válság mélyen érinti az Európai Unió hitelességét nemzetközi szinten és aláássa a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) hatékonyságát és hosszú távú fenntarthatóságát,

- F. mivel az európai külső fellépés új lendülete azt is megköveteli, hogy az EU a stratégiai szempontok fokozott figyelembevételével járjon el annak érdekében, hogy nemzetközi szinten is éreztesse súlyát; mivel az EU-nak a nemzetközi rend befolyásolására való képessége nemcsak a szakpolitikái, szereplői és intézményei közötti egységen, hanem az uniós külpolitika tényleges stratégiai koncepcióján is múlik, amelynek valamennyi tagállamot ugyanazon prioritások és célok köré kell egyesítenie és ezek szerint koordinálnia, azért, hogy a nemzetközi szinten erőteljes, egységes hangon szólaljanak meg, kimutatva szolidaritásukat; mivel az EU külpolitikáját el kell látni az ahhoz szükséges módszerekkel és eszközökkel, hogy az Unió hatékonyan és egységesen léphessen fel a globális szinten;
- G. mivel az uniós külpolitika ellenőrzése az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek részéről létfontosságú ahhoz, hogy az uniós polgárok megértsék és támogassák az európai külső fellépést; mivel a parlamenti ellenőrzés fokozza e fellépés legitimitását;

A TANÁCS KKBP-RŐL SZÓLÓ 2010. ÉVI ÉVES JELENTÉSÉNEK ÉRTÉKELÉSE

1. üdvözli a Tanács által az Európai Bizottság alnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének (alelnök/főképviselő) támogatásával a 2010. évi jelentésben annak érdekében tett lépéseket, hogy az Unió külpolitikájáról egy előrettekintő, stratégiai politikai dokumentum keretében adjon képet;
2. úgy véli azonban, hogy a Tanács éves jelentése lényeges szempontokból elmarad a Lisszaboni Szerződés célkitűzéseitől, többek között a következők tekintetében: nem ad világos képet a KKBP-re vonatkozó közép- és hosszú távú prioritásokról vagy stratégiai iránymutatásokról; nem tisztázza a külpolitika különböző összetevői közötti egységesség és következetesség biztosítására szolgáló politikai mechanizmusokat, köztük a Bizottság felelősségi körébe tartozókat; nem foglalkozik azokkal a fontos kérdésekkel, hogy az EKSZ-nek és a küldöttségeknek mi a szerepe annak biztosításában, hogy az Unió (személyzeti, pénzügyi és diplomáciai) erőforrásai össze legyenek hangolva a külpolitikai prioritásaival; és elkerül egy vitát – amelynek lefolytatása az Afrika szarvára és a Száhel-övezetre vonatkozó új stratégiákból következik – arról, hogy az ad hoc közös biztonság- és védelmi politikai (KBVP) missziókat és műveleteket (ezek indoklását és végeredményét) hogyan kellene beágyazni az egy országra vagy régióra vonatkozó uniós külpolitikai prioritások politikai-stratégiai keretébe;
3. emlékeztet arra, hogy a Szerződés értelmében a KKBP és a KBVP területén konzultálni kell az Európai Parlamenttel, nézeteit kellően figyelembe kell venni, valamint hogy a Parlament ajánlásokat fogalmazhat meg; elismeri e tekintetben, hogy az alelnök/főképviselő az Európai Parlament rendelkezésére áll; úgy ítéli azonban meg, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése nyomán javítani lehetne az illetékes bizottságnak a Külügyek Tanácsa ülésének eredményeiről való tájékoztatását és a Parlamenttel folytatott konzultációt annak biztosítása érdekében, hogy az egyes szempontokat megfelelően figyelembe vegyék a KKBP területéhez kapcsolódó mandátumok és stratégiák elfogadása előtt; várakozással tekint a külső támogatási eszközök felülvizsgálata elé, és olyan eredményre számít, amely elismeri az Európai Parlamentnek a stratégiai dokumentumokkal és többéves cselekvési tervekkel kapcsolatos, az EUMSZ 290. cikkében megállapított jogait; emellett jobb tájékoztatást és a Parlamenttel folytatott jobb konzultációt kér a harmadik országokkal kötendő

megállapodásokról szóló KKBP tanácsi határozatokhoz vezető eljárás minden szakaszában, különösen mielőtt döntés születne arról, hogy megbízzák a Bizottságot vagy az alelnököt/főképviselőt, hogy az Unió nevében tárgyaljon és megállapodásokat írjon alá, illetve amikor a harmadik országok uniós válságkezelési műveletekben való részvételének kereteiről van szó;

4. felhívja a Tanácsot, hogy a jövőben az éves KKBP jelentések összeállításakor már a korai szakaszban tárgyaljon a Külügyi Bizottsággal, hogy megvitassák a következő évre szóló átfogó politikai keretet és a hosszabb távú stratégiai célokat, és kialakítsanak egy olyan kritériumot, hogy az európai polgároknak világos képet kell adni az uniós külpolitika alakulásáról, prioritásairól és előrehaladásáról;

AZ EU KÜLPOLITIKÁJÁNAK ÚJ, ÁTFOGÓ MEGKÖZELÍTÉSE

5. rámutat, hogy a huszonegyedik század második évtizedében az európai polgárok körében és Európán kívül is egyre többen ismerik fel, hogy csak a diplomáciai, gazdasági, fejlesztési és végső esetben, az ENSZ Alapokmánya rendelkezéseinek teljes körű betartásával, a katonai eszközöket integráló, átfogó megközelítések alkalmasak a globális fenyegetések és problémák kezelésére;
6. úgy véli, hogy a Lisszaboni Szerződéssel az EU-nak minden szükséges eszköze megvan ahhoz, hogy ilyen átfogó megközelítést fogadjon el, ami által az Unió összes diplomáciai és pénzügyi erőforrását felhasználná a közös stratégiai politikai iránymutatások támogatására, hogy a lehető legnagyobb befolyása legyen az európai polgárok és szomszédaik biztonságának és gazdasági jólétének, valamint alapvető jogainak előmozdítására; kéri továbbá egy olyan megfelelő mechanizmus továbbfejlesztését az EKSZ-en belül – az érintett bizottsági szolgálatok bevonásával –, amely egyesíti a földrajzi és tematikus szakértelmet, és irányt ad az átfogó szemléletnek a politika megtervezésében, kialakításában és végrehajtásában;
7. hangsúlyozza, hogy a KKBP átfogó értelmezésébe beletartozik a külpolitika minden területe, beleértve a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) fokozatos beépítését, ami elvezethet a közös védelemhez, hangsúlyt helyezve az egységességre és következetességre való törekvésre, ugyanakkor tiszteletben tartva a külső fellépés egyes összetevőinek sajátosságát; megismétli, hogy az uniós külpolitika kidolgozásával szembeni megközelítésnek az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkében megfogalmazott elveken és célkitűzéseken kell alapulnia, ami azt jelenti, hogy az EU külső fellépését az EU olyan értékeinek a védelme és előmozdítása kell inspirálja, mint az emberi jogok, a szabadság, a demokrácia és a jogállamiság tiszteletben tartása; hangsúlyozza ugyanakkor az EU biztonságpolitikai belső és külső dimenziói közötti szorosabb összehangolás fontosságát, amelyet az Unió külső fellépésének is tükröznie kell;
8. megjegyzi, hogy 2013-ban lesz egy évtizede, hogy elfogadták az Európai Biztonsági Stratégiát és következőképpen hangsúlyozza e keretdokumentumnak a jelenlegi nemzetközi környezettel összhangban történő frissítésének és konszolidálásának szükségességét;

A KÜLPOLITIKAI BERENDEZKEDÉS

9. hangsúlyozza, hogy az alelnöktől/főképviselőtől politikai vezető szerepet vár el az

Unió fellépésének egységessége, összehangolása, hitelessége, következetessége és hatékonysága biztosításában; felhívja az alelnököt/főképviseletet, hogy *teljes körűen és* kellő időben használja *ki* a KKBP elindítására, folytatására és betartásának biztosítására *kapott hatásköreit*, és ebbe a törekvésbe teljes mértékben vonja be a Parlament megfelelő szerveit is; üdvözli az Iránnal folytatott tárgyalások során az alelnök/főképviselet által a nemzetközi közösség nevében, nehéz körülmények között betöltött fontos vezető szerepet; figyelembe veszi az európai és iráni népek közötti fontos történelmi kapcsolatot; vezetői közreműködésre szólít fel az európai szomszédsági politika Európai Unió általi támogatásának – többek között az Európai Demokrácia Alapítványon (EDA) keresztül megvalósítandó – fokozásában az arab tavasz, és különösen a dél-mediterrán térség demokratikus átmenetének fényében, valamint a megrekedt közel-keleti békefolyamat támogatásában;

10. elismeri, hogy az EKSZ (ideértve a küldöttségeit és az EU különleges képviselőit) alapvető szerepet játszik az alelnök/főképviselet abban való támogatásában, hogy stratégiaileg átgondoltabb, egységesebb és következetesebb szakpolitikai megközelítést alkalmazzon az Unió külső fellépésére; kiemeli, hogy folytatni kívánja az EKSZ-alkalmazottak földrajzi és nemi egyensúlyának ellenőrzését, beleértve a vezetői álláshelyeket is, valamint fel kívánja mérni, hogy a tagállami diplomaták küldöttségvezetőként és más kulcsfontosságú pozíciókba történő kinevezése az Unió, és nem a tagállamok kizárólagos érdekét szolgálja-e; hangsúlyozza a teljes mértékben működőképes és hatékony EKSZ, valamint az EKSZ, a Bizottság és a tagállamok közötti kapcsolatok megerősítésének fontosságát, hogy szinergiát lehessen elérni a külpolitika tényleges megvalósításában és a fő politikai kérdésekről szóló egységes uniós üzenet közvetítésében;
11. hangsúlyozza, hogy az EU különleges képviselőinek (EUKK) szerepe ki kell, hogy egészítse az uniós küldöttségek vezetőinek országspecifikus munkáját és összhangban kell állnia azzal, és az EU folyamatos jelenlétét és láthatóságát igénylő, meghatározott stratégiákkal vagy biztonsági érdekekkel bíró régiók irányában folytatott uniós politikát kell képviselniük és összehangolniuk; üdvözli az alelnök/főképviselet pozitív reakcióját arra, hogy az újonnan kinevezett EUKK-k és küldöttségvezetők pozíciójuk elfoglalását megelőzően jelenjenek meg a Parlament előtt egy eszmecsere-re; kéri a jelentéstétel, valamint a küldöttségek és EUKK-k politikai jelentéseihez való hozzáférés javítását, hogy a Parlament teljes körű, időszerű tájékoztatást kapjon a helyszíni fejleményekről, különösen a stratégiaileg fontosnak tartott vagy politikailag aggályos területek esetében;
12. megismétli azt az álláspontját, hogy a korábban személyes megbízottak által kezelt fontos tematikus kérdéseknek az EKSZ teljes körű támogatásával és megfelelő külső politikai képviselettel kellene rendelkezniük, és ezért javaslatok előterjesztését kéri például az emberi jogokra vonatkozóan;
13. üdvözli az EU emberi jogi különleges képviselőjének kinevezésére vonatkozó határozatot, akinek jelentős mandátummal kell rendelkeznie ahhoz, hogy a KKBP és a KBVP, valamint más EU politikák főáramába állítsa az emberi jogokat, és biztosítsa az EU e területen megvalósuló intézkedéseinek láthatóságát és koherenciáját;
14. úgy véli, hogy a világosan meghatározott stratégiai iránymutatások segíteni fognak abban, hogy az Unió jelentős, de véges pénzügyi erőforrásait az uniós külső fellépés

törekvéseihez és prioritásaihoz lehessen igazítani; hangsúlyozza, hogy az ehhez hasonló stratégiai megközelítésnek demokratikus ellenőrzés alatt kell állnia, de ez nem gátolhatja meg vagy lassíthatja le a változó politikai körülményekre adott rugalmas válaszokat;

15. üdvözli a tagállamok által a Lisszaboni Szerződésben vállalt kötelezettséget, miszerint teljes mértékben eleget tesznek az EU külpolitikájának kidolgozásában és végrehajtásában, valamint az Unió egyéb politikájával való összehangolás és következetesség biztosításában rájuk jutó szerepnek; hangsúlyozza, hogy a gazdasági megszorítások idején fontos a tagállamok szolidaritása, amikor a cél az Unió mint összetartó globális szereplő hatékonyságának javítása; különösen fontosnak tartja, hogy a tagállamok polgári és katonai képességeket bocsássanak rendelkezésre a közös biztonság- és védelempolitika hatékony végrehajtásához; sajnálkozását fejezi ki azonban, hogy számos alkalommal egyes tagállamok harmadik országokkal folytatott bilaterális kapcsolatai beárnyékolják, vagy aláaknázzák az EU fellépés következetességét és e tekintetben további erőfeszítésekre hívja fel a tagállamokat, hogy hozzák összhangba külpolitikájukat a közös kül- és biztonságpolitikával;
16. kéri az alelnököt/főképviselet, hogy – miközben erősíti az összes tagállam között a közös kül- és biztonságpolitika keretében folytatott együttműködést – teljes mértékben tárja fel a Lisszaboni Szerződés által biztosított, fokozott együttműködési lehetőségeket, ideértve a konkrét feladatok és missziók EU-tagállamok önkéntes koalíciójára, például egy alapsoporra való szisztematikus kiosztására vonatkozó iránymutatás elkészítését, és kezdje meg azt a folyamatot, amely a biztonság- és védelempolitika terén az állandó strukturált együttműködésre, valamint a kölcsönös védelmi záradék végrehajtására vonatkozó európai tanácsi következtetésekhez vezet;

KÜLPOLITIKA – KÖLTSÉGVETÉSI ÉS PÉNZÜGYI FELÉPÍTÉS

17. emlékeztet arra, hogy a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló 2006-os intézményközi megállapodás átdolgozásának egy újabb lépést kell jelentenie a nagyobb átláthatóság felé a KKBP terén és a költségvetési hatóság tájékoztatása felé az alelnök/főképviselet politikai elszámoltathatóságáról szóló nyilatkozatával összhangban; úgy véli e tekintetben, hogy a teljes átláthatóság és a demokratikus ellenőrzés megköveteli, hogy minden egyes KBVP-misszió és -művelet önálló költségvetési sort kapjon, valamennyi EUKK-t is beleértve, amihez egyszerűsített, de átlátható eljárások tartoznának, hogy az összegeket szükség esetén át lehessen csoportosítani egyik tételből a másikba; meggyőződése ugyanakkor, hogy a KKBP esetében szükséges rugalmasság és reagálóképesség nem sérülhet;
18. ragaszkodik ahhoz, hogy a KKBP végrehajtására rendelkezésre álló EU forrásokat a lehető leghatékonyabban használják fel és következésképpen ahhoz, hogy az EU és a tagállamok külső fellépései között mind politikai, mind költségvetési értelemben szinergia valósuljon meg;
19. úgy véli, hogy az EU által vezetett katonai és védelmi műveletek közös költségeinek finanszírozására szolgáló ATHENA mechanizmus nem biztosít megfelelő áttekintést a KKBP keretében végrehajtott küldetések valamennyi pénzügyi vonatkozása tekintetében, és ezért áttekinthető kimutatást kér az összes kiadásról;

20. üdvözlí, hogy nagyobb hangsúlyt helyeznek az egységességre és következetességre az Unió különböző pénzügyi eszközeiben, például az EKSZ-re vonatkozó horizontális rendelkezések formájában a 2014–2020 közötti időszakra szóló új külkapcsolati pénzügyi eszközre vonatkozóan javasolt rendeletekben; úgy véli, hogy egy ilyen megközelítés bizonyítani fogja az Unió hozzáadott értékét az európai polgárok biztonságának és jólétének megteremtésében; hangsúlyozza e tekintetben, hogy a pénzügyi eszközöket az Unió külpolitikájának átfogó terjedelmében kettőződés nélkül, kiegészítő módon kell felhasználni;
21. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Parlament és a Tanács által most vizsgált új külkapcsolati pénzügyi eszközök az Unió stratégiai érdekeire legyenek szabva, és megfelelően fedezzék ezek megválaszolását, valamint hozzá lehessen igazítani őket a változó politikai körülményekhez; kéri ezért, hogy az Unió költségvetése (a 2014–2020-ra szóló többéves pénzügyi keret) az Unió mint globális szereplő törekvéseivel és prioritásaival összhangban megfelelő forrásokat kapjon, oly módon, hogy biztos, virágzó jövőt kínáljon a polgárok számára, valamint rendelkezzen a szükséges rugalmassággal az előre nem látható fejlemények leküzdéséhez;
22. úgy véli, hogy a közös politikai és stratégiai célkitűzéseket támogató uniós külkapcsolati eszközök alkalmazásával szembeni összehangoltabb, átfogó megközelítés eredményesebb és költséghatékonyabb válaszokat fog hozni a kül- és biztonságpolitikai kihívásokra, és ezáltal nagyobb biztonságot és jólétet teremt az európai polgárok számára; hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy a Parlament biztosíthassa a polgárokat az Unió külső politikáinak és pénzügyi eszközeinek egységességéről és költséghatékonyaságáról, a Szerződések által (konkrétan az EUMSZ 290. cikke szerint) ráruházott hatáskörének megfelelően tükröződnie kell a pénzügyi eszközök felülvizsgálatában, és különösen a stratégiai programozási dokumentumokat illetően a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok használatában;
23. úgy véli, hogy az EU saját értékrendjével való összhang biztosítása érdekében a többek közt a békeépítést, a biztonságot, demokráciát, a jogállamiságot, a jó kormányzást és az igazságos társadalmakat előmozdító pénzügyi eszközöket meg kell erősíteni, mivel ezek az EU külpolitikájának és külső fellépésének stratégiai eszközei a globális kihívások kezeléséhez.
24. hangsúlyozza, hogy a külügyek terén fontos biztosítani a politika tervezése, kidolgozása és végrehajtása közötti következetességet a külső pénzügyi eszközök megfelelő keverékével; felszólít többek között a KKBP és a stabilitási eszköz közötti kiegészítő viszony fenntartására a közvetítés, a konfliktusmegelőzés, a válságkezelés és a konfliktusok utáni béketeremtés területén, valamint arra, hogy tovább kell törekedni az egy országgal vagy régióval folytatott hosszú távú tárgyalásokat szolgáló földrajzi eszközök közötti egymást kiegészítő jellegre; üdvözlí egy új partnerségi eszköz bevezetését az Európai Parlament kérésének megfelelően, amely komoly hozzáadott értéket nyújt az EU közös kül- és biztonságpolitikája számára azzal, hogy pénzügyi keretet nyújt az EU harmadik országokkal folytatott együttműködéséhez olyan célokkal kapcsolatban, amelyek az Unió bilaterális, regionális vagy multilaterális kapcsolataiban merülnek fel, azonban kívül esnek a fejlesztési együttműködési eszköz hatókörén;
25. úgy véli, hogy ezt a megközelítést segíthetné, ha világos kritériumokat dolgoznának ki,

amelyeket rövid, közép- és hosszú távon az Európai Parlamentnek kellene ellenőriznie és értékelnie; kéri az uniós külpolitika teljesítményértékelését, a meglévő stratégiai tervezési dokumentumokra vagy stratégiai politikai keretekre (például az Afrika szarva vagy a Száhel-övezet tekintetében meglévők) építve, beleértve a politikai prioritások és célkitűzések, valamint a pontos ütemezéshez kötött, rövid, közép- és hosszú távon felhasználható források szisztematikusabb és számszerűsíthető meghatározását;

26. úgy véli, hogy Unió külső fellépésének átfogó megközelítése szükségessé teszi egyebek között a KKBP és az európai szomszédságpolitika (ENP) nagyobb összehangolását és kölcsönös megerősítését; üdvözli ebben az összefüggésben a Bizottság és az EKSZ közös politikai reakcióját a déli szomszédságban bekövetkező eseményekre, amit a 2011. május 25-i „Közös Közlemény” példáz; úgy véli továbbá, hogy az európai szomszédságpolitika multilaterális struktúráit konszolidálni és stratégiaiilag továbbfejleszteni szükséges, hogy hatékonyan tudja előmozdítani az Unió külpolitikai prioritásait; állítja, hogy tekintettek az Unió külső fellépésében az „hatékony multilateralizmus” központi helyére az EKSZ és a Bizottság tárja fel az európai szomszédságpolitika multilaterális nyomvonalának életképességét, hogy az keretként szolgáljon a tágabb Európa politikai kapcsolatainak szervezéséhez;

STRATÉGIAI PRIORITÁSOK: A BÉKE, A BIZTONSÁG ÉS A TÁRSADALMI-GAZDASÁGI FEJLŐDÉS KONCENTRIKUS KÖREI

27. úgy véli, hogy a KKBP révén megvalósítani kívánt stratégiai érdekeknek, célkitűzéseknek és általános iránymutatásoknak azon kell alapulniuk, hogy békét, biztonságot és jólétet teremtsenek az európai és az Európa határain túli polgárok számára, mindenekelőtt a szomszédságunkban, de a távolabbi környezetünkben is, azoktól az elvektől vezérelve, amelyek magát az EU-t is életre hívták, beleértve a demokráciát, a jogállamiságot, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan voltát, az emberi méltóság tiszteletben tartását, az egyenlőséget és a szolidaritást, valamint a nemzetközi jog és az Egyesült Nemzetek Alapokmánya tiszteletben tartását, beleértve a védelmi felelősség gyakorlását is;
28. továbbra is támogatja az Európai Unió potenciális bővítését bármely olyan európai állammal, amely tiszteletben tartja az Unió értékeit és kötelezettséget vállal azok előmozdítására, és amely hajlandó és képes a csatlakozási feltételeknek megfelelni;
29. megállapítja, hogy az Unió az idők folyamán kapcsolatokat alakított ki más országokkal és regionális szervezetekkel, amelyek különböző szerződési és jogalappal rendelkeznek, és ezek némelyikét „stratégiaiainak” nevezi; megállapítja, hogy nincs világos képlet annak meghatározására, hogy az Unió hogyan választ stratégiai partnert, és hogy – ilyen választás esetén – az Európai Parlamentet nem tájékoztatják, és nem is konzultálnak vele; megjegyzi, hogy a valódi és elszámoltatható kétoldalú kapcsolatok fokozása regionálisan és a multilaterális fórumokon is jelentősen megnövelheti az uniós külpolitika erejét, és ezért a stratégiai partnerek megválasztását érdemes gondosan mérlegelni az Unió által közvetíteni kívánt értékek és stratégiai célkitűzések fényében;
30. ezért úgy véli, hogy a stratégiai partnerekről szóló jövőbeni döntéseket gondosan fel kell építeni vagy az országgal, illetve régióval szembeni uniós külpolitikai prioritásoknak megfelelően, vagy a nemzetközi fórumokon, és kellőképpen mérlegelni kell az olyan partnerségek megszüntetését, amelyek elavulttá váltak vagy a kívánttal

ellenkező hatást érik el; ezért kéri a stratégiai partnerségekről szóló, 2010. szeptemberi európai tanácsi vita utólagos megvitatását az Európai Parlamenttel, valamint a Parlament rendszeres tájékoztatását a jövőbeni partnerségekről szóló határozatok előtt, különösen, ha az ilyen partnerségek az uniós költségvetésből származó pénzügyi támogatásban részesülnek, vagy az EU-val kötött szorosabb szerződéses viszonyt vonnak maguk után;

31. azon a véleményen van, hogy ahhoz, hogy az Unió a polgárok számára hatékonyan meg tudja valósítani a békét, a biztonságot és a társadalmi-gazdasági fejlődést ebben az erősen versengő, gyorsan változó és kiszámíthatatlan nemzetközi politikai rendben, fontos, hogy az Unió véges erőforrásait a stratégiai prioritásokra fordítsa, kezdve az otthonhoz közelebbi problémákkal, különösen a bővítési országokkal, a szomszédságot érintőkkel, majd koncentrikus körökben haladva kifelé, megfelelő esetben ideértve a regionális szervezetek szerepét és relatív befolyását is;
32. úgy véli, hogy a bővítés keretében tett kötelezettségvállalások tiszteletben tartása és a szomszédaink iránti felelősség gyakorlása hitelesebbé teszi az Unió globális fellépéseit; ismételten megerősíti az EU elkötelezettségét a hatékony multilateralizmus mellett, annak középpontjában az Egyesült Nemzetek Szervezete rendszerével, és hangsúlyozza a más nemzetközi partnerekkel való együttműködés fontosságát a nemzetközi válságokra, fenyegetésekre és kihívásokra történő válaszadás terén;

A Nyugat-Balkán

33. támogatja az egyes országok és a régió egészének demokratizálását, stabilizálását, békés úton történő konfliktusrendezését és társadalmi-gazdasági modernizálását ösztönző uniós stratégiákat a nyugat-balkáni országokban, beleértve az EU kibővítésének lehetőségét; aggodalommal jegyzi meg, hogy a politikai instabilitás, az intézményi gyenge pontok, a elterjedt korrupció, a szervezett bűnözés és a rendezetlen regionális és kétoldalú kérdések akadályozzák néhány ország további előrehaladását az uniós integráció felé; felhívja ezért az EU-t, hogy – az ENSZ Alapokmányával összhangban – az integrációs folyamatban erőteljesebben foglalkozzon ezekkel a kérdésekkel, valamint erősítse meg a régióban betöltött központi szerepét;
34. ismételten jelzi, hogy támogatja a nyugat-balkáni országok csatlakozási folyamatának javítását, a teljesítményértékelés, az átláthatóság és a kölcsönös elszámoltathatóság hangsúlyozása, valamint az egyértelmű mutatók bevezetése révén; felhívja az EU-t, hogy tegyen új, meggyőző és valódi erőfeszítéseket a bővítési folyamat megújítására, és a bővítési politikájában továbbra is részesítse előnyben a következő feltételeket: a konstruktív politikai párbeszéd, a jószomszédi kapcsolatok, a gazdasági fejlődés, a jogállamiság megszilárdítása, beleértve a véleménynyilvánítás szabadságának biztosítását és a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek jogainak tiszteletben tartását, a korrupció és a szervezett bűnözés elleni hatékony fellépés, a bírói kar hatékonyságának és függetlenségének megerősítése, a közösségi vívmányokkal összefüggő jogszabályok érvényesítésére irányuló közigazgatási kapacitások javítása, az etnikai és vallási feszültségek enyhítése és a menekültek és lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek helyzetének kezelése, valamint a nyitott kétoldalú és regionális kérdések rendezése;
35. alapvető fontosságúnak tartja továbbá, hogy az uniós külpolitika egy olyan régió esetében, ahol a közelmúltban az etnikai csoportok között fegyveres konfliktus zajlott,

az európai stabilitás előfeltételeként és a megbékélést elősegítő módszerként ösztönözze a toleráns légkört, a kisebbségekhez tartozó személyek jogainak tiszteletben tartását, a megkülönböztetésmentes politikákat és jogszabályokat, a jó szomszédi kapcsolatokat, a regionális együttműködést – az integráltabb oktatási rendszerek révén is (régiókon belüli hallgatói csereprogramok) – és a tudományos együttműködést;

36. üdvözlí az EULEX misszió átalakítását és azt, hogy fókuszát áthelyezi a jogállamiságra és a végrehajtási mandátumra; elvárja, hogy az Koszovó egész területén teljes körűen működőképes legyen, beleértve az északot, valamint, hogy minden szinten fokozza a küzdelmet a korrupció, valamint a szervezett bűnözés ellen;

Törökország

37. üdvözlí a Bizottság pozitív menetrendjét az EU és Törökország közötti kapcsolatok tekintetében; aggódik a több területen kialakult helyzet miatt, nevezetesen a véleménynyilvánítás szabadsága, a jogállamiság, a nők jogai, az új polgári alkotmány felé tett lassú előrehaladás, és ezenfelül a török társadalom polarizációja terén; Törökországot a reformfolyamat felgyorsítására ösztönzi; rámutat, hogy Törökország nemcsak jelölt ország, hanem fontos stratégiai partner és NATO-szövetséges is; hangsúlyozza a külpolitikai döntésekről és a kölcsönös érdeket képviselő célkitűzésekről Törökországgal folytatott meglévő politikai párbeszéd megerősítésének fontosságát; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy Törökországot arra ösztönözzék, hogy külpolitikáját az Európai Unióval folytatott jószomszédi kapcsolatok, *szoros* párbeszéd és koordináció keretében folytassa, hogy ezzel értékes szinergiákat hozzon létre, és erősítse a pozitív hatás lehetőségét, különös tekintettel az arab világban zajló reformfolyamat támogatására; reméli, hogy a csatlakozási tárgyalások további fejezeteinek megnyitására javulnak majd a feltételek (pl. az Ankarai Jegyzőkönyv ratifikálása és végrehajtása);

A déli szomszédság és a Közel-Kelet

38. kéri, hogy teljes mértékben érvényesüljenek az európai szomszédságpolitika új megközelítése mögött meghúzódó elvek, ahogy azokat az alelnök/főképviseelő és a Bizottság a 2011. május 25-i közös közleményében meghatározta, – különösen érvényesüljön a „többért többet”, a megkülönböztetés és a kölcsönös elszámoltathatóság elve, valamint a „partneri viszony a társadalommal” –, és kéri, hogy az uniós segítségnyújtást teljes mértékben hangolják össze ezzel az új megközelítéssel; emlékeztet arra, hogy a 2012. május 15-i „Az új európai szomszédságpolitika teljesítése” című közös közlemény a következő kihívásokat sorolja fel, amelyekkel a régió országai szembesülnek: fenntartható demokrácia, befogadó gazdasági fejlődés és növekedés, mobilitás, regionális együttműködés és a jogállamiság;
39. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió számára létfontosságú a déli szomszédság, hangsúlyozza az Európai Unió és a szomszédság országai és társadalmi közötti partnerség megerősítésének szükségességét a megerősödött demokráciákba való átmenet segítségével és szorgalmazza az egyrésztől piacközpontú, másrésztől humán és szociális szempontok közötti jobb egyensúly megtalálását az arab tavaszra adott uniós válaszban; kéri ezért, hogy kapjanak nagyobb hangsúlyt az emberi jogok, a jogállamiság, a foglalkoztatás (különösen a fiatalok munkanélkülisége), az oktatás, a

képzés és a regionális fejlődés, hogy hozzásegítsen az ezekben az országokban fennálló szociális és gazdasági válság enyhítéséhez, és biztosítsa a szükséges segítséget a jó kormányzás megerősítésének, a demokratikus politikai reformok és a társadalmi és gazdasági fejlődés támogatásához; hangsúlyozza továbbá az intézményi kapacitásépítés és a hatékony közigazgatás támogatásának fontosságát, beleértve ezen országok parlamentjeit, a független igazságügyi rendszert, a civil társadalmi szervezetek és a független média megerősítését és a pluralista politikai pártok megalakulását egy olyan szekuláris rendszerben, amelyben a nők jogait maradéktalanul tiszteletben tartják, valamint kifejezett javulást az olyan kulcsfontosságú alapvető jogok tekintetében, mint a vallásszabadság, annak egyéni, kollektív, állami, magán és intézményi szempontjaiban;

40. megismétli, hogy az EU és az ENP országok közötti gazdasági, politikai, társadalmi, kulturális vagy bármilyen más típusú kapcsolatnak a bánásmód egyenlőségére, a szolidaritásra, a párbeszédre, és az egyes országok specifikus aszimmetriáinak és jellemzőinek tiszteletben tartására kell épülnie;
41. úgy véli, hogy a partnerországok által megtett teljes előrehaladás értékelésének a kölcsönös átláthatóságon kell alapulnia, és a reform iránti elkötelezettség szintjére, valamint világosan meghatározott, közösen elfogadott referenciakritériumokra kell épülnie, amelyek rögzítik a cselekvési tervekben előírt reformok végrehajtásának menetrendjét; ezeket a referenciakritériumokat kell alapul venni a rendszeres és lehetőség szerint közös ellenőrzés és értékelés során, amibe beletartozik a civil társadalom teljes szerepvállalása, hogy biztosítsák a politikák hatékony és átlátható végrehajtását;
42. rávilágít az Unió fontosságára a földközi-tengeri térség számára, amely a déli szomszédsággal való kapcsolatok intézményesítésének eszköze; aláhúzza a bénultsági állapot legyőzésének szükségességét, amelybe ez a szervezet került; üdvözli az európai társelnökséggel kapcsolatos változásokat és reméli, hogy az új főtitkár dinamizmusa hozzájárul a meghatározott projektek előreviteléhez;
43. emlékeztet az EU közel-keleti békefolyamat melletti elkötelezettségére, és arra, hogy az EU a két-állam megoldást támogatja Izrael állammal és egy független demokratikus szomszédos és életképes palesztin állammal, amelyek békében és biztonságban élnek egymás mellett;
44. emlékeztet, hogy a közel-keleti konfliktus megoldása az Európai Unió, valamint a felek és a tágabb régió elemi érdeke. hangsúlyozza tehát, hogy a békefolyamat előrehaladtának szükségessége még inkább sürgető az arab világban folyamatban lévő változások miatt;

Irán

45. támogatja a Tanács ikerpályás megközelítését, melynek célja diplomáciai megoldás megtalálása, ami az iráni nukleáris kérdés egyetlen életképes megközelítése; emlékeztet arra, hogy a szankciók önmagukban nem jelenthetnek célt; sürgeti a EU3+3-at és Iránt, hogy folytassák a részvételt a tárgyalóasztalnál, és felhívja a tárgyalókat, hogy kössenek megállapodást; emlékeztet, hogy az atomsorompó-szerződés egyik központi tételével összhangban Iránnak joga van a békés célú urándúsításra és ugyanezen célhoz a technikai segítségnyújtásra; aggodalmát fejezi ki a

katonai fellépés lehetősége miatt, és valamennyi felet arra szólítja fel, hogy egy békés megoldás érdekében munkálkodjon, továbbá sürgeti Iránt, hogy tartsa tiszteletben az atomsorompó-szerződést és az ENSZ határozatait, és teljes körűen működjön együtt a NAÜ-vel;

46. felszólítja továbbá a Tanácsot, hogy vegyen fontolóra kedvező intézkedéseket, amennyiben Irán kötelezettséget vállal arra, hogy az urándúsítást 5% alatt tartja, az e szintet meghaladó teljes uránkészletet kiviszi az országból civil célú nukleáris fűtőelemekké történő átalakítás céljából, továbbá hogy nukleáris programját minden szempontból teljesen feltárja a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (NAÜ) felé, lehetővé téve a NAÜ számára annak ellenőrzését, hogy Irán nukleáris programja valóban kizárólag polgári célú-e; felhívja az alelnököt/főképviselet, és a Tanácsot, hogy vegye fel ismét a diplomáciai fonalat az EU és Irán kölcsönös érdeklődésre számot tartó egyéb kérdésekben – mint például a regionális biztonság, emberi jogok, Szíria, Afganisztán, Irak és a Perzsa-öböl helyzete; felszólítja Iránt, hogy vállaljon konstruktív szerepet a regionális biztonság megteremtésében;
47. ezért kéri az alelnököt/főképviselet és a Tanácsot, hogy kitartóan és határozottan szólítsák fel Iránt az emberi jogok tiszteletben tartására; hangsúlyozza, hogy az EU Irán-politikájában ki kell fejezni a szolidaritást mindazokkal, akik ellenállnak az elnyomásnak és alapvető szabadságjogokért és a demokráciáért küzdenek; kitart amellett, hogy az EU helyi jelenléte biztosíthatná, hogy a tagállamok és az EU megfelelően értékeljék a fejlődést minden téren és kommunikáljanak az iráni hatóságokkal; lehetségesnek tartja az teheráni EU delegáció megfelelő időpontban történő megnyitását az EU-iráni kapcsolatok fejlődése esetén;

Líbia

48. kéri az alelnököt/főképviselet, hogy kellő alkalmazottat és intézményi szakértelmet biztosítson Líbia számára, hogy segítsék Líbiát szükségletei kielégítésében és válasz adjanak a kéréseikre, a kapacitásépítés, kormányzás, civil társadalom és fejlesztés terén; sürgeti az EU-t hogy támogassa a demokratikus átmenetet Líbiában minden téren, és felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy biztosítsa, hogy az EU tagállamai összehangolt módon járjanak el az EU elveivel és értékeivel, valamint stratégiai érdekeivel összhangban, amikor Líbia szükségleteit és kéréseit teljesíti;

Szíria

49. sürgeti az alelnököt/főképviselet, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy tegyenek erőfeszítéseket a szíriai válság megoldását keresve; kéri az alelnököt/főképviselet, hogy biztosítsa, hogy az EU tagállamai egységes és összehangolt módon járjanak el az ENSZ Biztonsági Tanácsában, ami a megfelelő fórum a potenciális nemzetközi és ENSZ támogatású szíriai intervenció megvitatására; sürgeti továbbá az alelnököt/főképviselet, hogy fokozza erőfeszítéseit és gyakoroljon diplomáciai nyomást Oroszországra és Kínára a Szíriával kapcsolatos patthelyzet feloldására a Biztonsági Tanácsban; kéri az alelnököt/főképviselet és a Bizottságot, hogy kutasson fel minden utat a humanitárius segítségnyújtás biztosításához és megerősítéséhez azon szomszédos országok igényeire reagálva, amelyeket – különösen a menekültek beáramlása révén – a szíriai válság a leginkább sújt;

A keleti szomszédság

50. emlékeztet a keleti szomszédság stratégiai fontosságára; nagyobb erőfeszítésekre és nagyobb politikai kötelezettségvállalásra szólít fel a keleti partnerség célkitűzéseinek elérése érdekében, a prágai nyilatkozatban és a varsói csúcstalálkozó következtetéseiben kinyilvánítottak és a 2012. május 15-i, „Keleti partnerség: útiterv a 2013 őszi csúcstalálkozóig” című közös közleményben felidézettek szerint, különösen a politikai társulás és gazdasági integráció gyorsítása, és a polgárok mobilitásának biztonságos és jól irányított környezetben való fokozása terén; azon a véleményen van, hogy az Uniónak különösen tárgyalásokat kell folytatnia a keleti partnerekkel kötendő, a mobilitást a mobilitási partnerségek és a vízummal kapcsolatos párbeszéd révén ösztönző, és a reformok elfogadásában és végrehajtásában tett folyamatos előrehaladást biztosító társulási megállapodásokról és meg kell kötnie ezeket a megállapodásokat, szoros együttműködésben az EURONEST Parlamenti Közgyűléssel; kiemeli, hogy valamennyi határozatot a megfelelő pénzügyi források elkülönítésének kell kísérnie, és kéri, hogy ezekkel a kérdésekkel a modernizációs partnerségen belül jobban foglalkozzanak;
51. sajnálja azonban, hogy a Keleti Partnerség országaiban a demokratikus normákkal kapcsolatos általános helyzet és az emberi jogok tiszteletben tartása terén alig történt előrelépés; hangsúlyozza továbbá, hogy a Keleti Partnerség teljes körű fejlődése csak akkor történhet meg, ha valamennyi befagyott konfliktus megoldódik; kéri e tekintetben az EU aktívabb részvételét a vonatkozó békefolyamatokban, hogy hiteles kezdeményezések indulhassanak el, melyek célja a jelenlegi patthelyzetek feloldása, a felek közötti párbeszéd újraindításának elősegítése és az átfogó és tartós megállapodások feltételeinek létrehozása;
52. kéri, hogy az EU a regionális partnerekkel együttműködve vállaljon határozottabb szerepet a keleti partnerség országainak területén kialakult állandósult konfliktusok megoldásában, különösen a dél-oszétiaiával és abháziaiával kapcsolatos holtpontról való megemlékezésében, valamint a hegyi-karabahi konfliktus holtpontról való elmozdításában, és vállaljon teljes értékű szerepet az ezt követő békeszerződés támogatásában; úgy véli, hogy a Dnyeszteren túli régió ügyével jól le lehetne mérni a regionális partnerek jóindulatát;

Moldova

53. üdvözli a Moldovai Köztársaság többdimenziós erőfeszítéseit az EU-hoz való közeledésben különösen a belső politikai reformok terén tett előrelépéssel és a jelentős és pozitív lépések megtételével a Dnyeszteren túli régióval kapcsolatos konfliktusra vonatkozó „5+2” felállásában folytatott tárgyalásokon;

Ukrajna

54. hangsúlyozza, hogy bár az EU–Ukrajna megállapodást már parafálták, az aláírására és megerősítésére csak akkor kerülhet sor, ha Ukrajna teljesíti a szükséges követelményeket, mint bármilyen más EU-megállapodás esetén; azaz amennyiben biztosítja, hogy tiszteletben tartják az emberi és kisebbségi jogokat, a jogállamiságot – azáltal, hogy megerősítik a jogállamiságot garantáló intézmények stabilitását, függetlenségét és hatékonyságát –, tiszteletet tanúsítanak az ellenzék jogai iránt és véget vetnek az üldözésének, és így egy valóban plurális demokráciát alakítanak ki;

felhívja az alelnököt/főképviselőt és a Bizottságot, hogy biztosítsanak elegendő pénzügyi eszközt a sorra kerülő ukrainai parlamenti választásokra tervezett további választási megfigyelő missziók támogatására; kéri az ukrán parlamentet, hogy módosítsa a szovjet időkből fennmaradt büntetőtörvénykönyvet, és törölje el az állami tisztségviselők által hivatalos minőségükben végrehajtott, egyértelműen politikai cselekedeteik miatti büntető szankciókat;

Belarusz

55. felhívja a belarusz hatóságokat, hogy valamennyi politikai foglyot bocsássák szabadon; kéri, hogy a belarusz hatóságokkal fenntartott kapcsolatok fejlesztését tegyék függővé a demokratikus alapelvek, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása felé tett előrehaladástól; emlékeztet, hogy az EU-Belarusz párbeszéddel kapcsolatban nem történhet előrelépés mindaddig, amíg valamennyi politikai foglyot szabadon nem bocsátják és nem rehabilitálják; üdvözli ugyanakkor az EU és a minszki küldöttsége által a belarusz társadalom megszólítására és bevonására tett erőfeszítéseket, többek között az „európai párbeszéd a modernizációért”, a könnyített vízumkiadási eljárások és a belarusz polgárok uniós programokban való nagyobb arányú részvétele révén;

Dél-Kaukázus

56. megjegyzi a keleti partnerség keretében elért jelentős előrelépést az Európai Unió Örményországgal, Azerbajdzsánnal és Grúziával ápolt kapcsolatának megerősítésében; további lépések megtételére hív fel az EU és a három dél-kaukázusi ország viszonyának elmélyítésében;

Fekete-tengeri stratégia

57. aláhúzza a fekete-tengeri régió stratégiai fontosságát az Unió számára és újfent kéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy készítsék el a fekete-tengeri régió stratégiáját, amely meghatározza az EU integrált és átfogó megközelítését a régió kihívásaihoz és lehetőségeihez illeszkedően;

Oroszország

58. támogatja az Unió kritikus elkötelezettségi politikáját Oroszországgal szemben; úgy véli, hogy Oroszország fontos stratégiai partner és szomszéd, de továbbra is aggályai vannak azzal kapcsolatban, hogy Oroszország mennyire elkötelezett a jogállamiság, a plurális demokrácia és az emberi jogok iránt; különösen rosszalja az ellenzéki erők és a nem kormányzati szervezetek képviselőinek folyamatos megfélemlítését, zaklatását és letartóztatását, a nem kormányzati szervezetek finanszírozására vonatkozóan a közelmúltban elfogadott jogszabályt, valamint a szabad és független médiára gyakorolt egyre növekvő nyomást; felhívja e tekintetben az Európai Uniót, hogy továbbra is következetesen követelje meg az orosz hatóságoktól, hogy teljesítsék az Európa Tanács és az EBESZ tagjaként rá háruló kötelezettségeiket; hangsúlyozza, hogy a jogállamiság megerősítése az orosz közélet valamennyi területén, a gazdaságot is beleértve, konstruktív válaszlépés lenne a számos orosz állampolgár által kifejezésre juttatott növekvő elégedetlenségre, illetve szükséges az EU és Oroszország közötti valódi és konstruktív partnerséghez; kiemeli az Európai Unió készségét, hogy hozzájáruljon a modernizációs partnerséghez, illetve Oroszország által az emberi

jogok, a jogállamisági és a pluralista demokrácia tekintetében elért haladásához kapcsolódó jelenlegi partnerségi és együttműködési megállapodás bármely jogutódjához;

59. úgy véli, hogy az a közelmúltbeli ítélet, amelyben a Pussy Riot feminista punkegyüttes három tagját „vallási gyűlöletből elkövetett huliganizmus” vádjával büntetőtáborban letöltendő kétévi szabadságvesztésre ítélték, egy újabb megnyilvánulása a politikai szabadgondolkodás és az ellenzéki erők elleni tudatos fellépésnek, amely tovább szűkíti Oroszországban a demokratikus életteret, és mélyen aláássa az orosz igazságszolgáltatási rendszer hitelét; határozottan elítéli ezt a politikailag motivált ítéletet, és elvárja, hogy a fellebbezés során kimondják az ítélet semmisségét és szabadlábra helyezték a Pussy Riot három tagját;
60. úgy véli, hogy a szorosabb partnerség legjobb alapja az ambiciózus és átfogó új partnerségi és együttműködési megállapodás kell legyen, amely a politikai párbeszédre, a kereskedelemre és beruházásokra, az energetikai együttműködésre, az emberi jogokról, az igazságügy, a szabadságjogok és a biztonság területeiről folytatott párbeszédre vonatkozó fejezeteket foglal magában; hangsúlyozza, hogy szükség van valódi partnerség kiépítésére az EU és az orosz társadalom között, és ebben az összefüggésben üdvözli az EU és Oroszország közötti „Közös lépések a vízummentes utazás felé” megállapodás végrehajtásában elért előrehaladást;
61. felszólítja az alelnököt/főképviseletet és a Tanácsot, hogy – az ENSZ Biztonsági Tanácsán belül is – dolgozzanak együtt Oroszországgal és Kínával a szíriai helyzet értékelésében lévő eltérések leküzdésére azzal a közös céllal, hogy megszüntessék az erőszak körforgását, elkerüljék a polgárháborút és tartós megoldást találjanak a békére Szíriában; üdvözli az Iránnal folytatott EU3+3 tárgyalások során az együttműködést Oroszországgal, hogy megakadályozzák Iránt abban, hogy atomfegyverekhez jusson;
62. felszólítja Oroszországot, hogy mozdítsa elő a stabilitást, a politikai együttműködést és a gazdasági fejlődést, tiszteletben tartva minden részes fél szuverén jogát a saját biztonsági megoldásai megválasztására; sürgeti Oroszországot, hogy tartsa tiszteletben a régióbeli szomszédok területi és alkotmányos integritását és a kialakulóban lévő demokrácia tekintetében csatlakozzon az Egyesült Nemzetek Szervezetében a nemzetközi konszenzushoz;
63. hangsúlyozza, hogy mivel a tagállamok infrastrukturális beruházások és közös szabályozás jóváhagyása révén törekszenek nemzeti piacaik összekapcsolására és integrálására, folyamatos erőfeszítéseket kell tenni az Oroszországgal való együttműködés terén, hogy a két energiapiac közötti eltérések csökkentésére irányuló kreatív és kölcsönösen elfogadható intézkedéseket határozzanak meg;
64. aggodalommal tölti el a kalinyingrádi terület közelmúltbeli túlmilitarizálása, ami növeli az EU területe körüli veszélyeztetettséget;

Közép-Ázsia

65. támogatja az EU által pártolt regionális megközelítést Közép-Ázsiában, amelyre feltétlen szükség van az olyan kérdések regionális dimenziójának kezelése érdekében, mint a szervezett bűnözés, az illegális kereskedelem (kábitószeres és radioaktív anyagok kereskedelme és az emberkereskedelem), a terrorizmus, a természeti és ember

okozta környezeti katasztrófák, valamint a víz- és energiagazdálkodás; ugyanakkor sajnálja a jelentős előrehaladás hiányát, ami csak részben tudható be a rendelkezésre álló korlátozott pénzügyi erőforrásoknak; kéri tehát, hogy az ilyen párbeszéd legyen szilárd, és tegyék függővé a demokratizálódás, az emberi jogok, a jó kormányzás, a fenntartható társadalmi-gazdasági fejlődés, a jogállamiság és a korrupció elleni küzdelem terén elért előrehaladástól („többet többért” elv); kiemeli, hogy a regionális megközelítés nem mondhat ellent a fejlettebb államok egyéni erőfeszítéseinek; megjegyzi, hogy a Közép-Ázsiára vonatkozó uniós együttműködési stratégia hét prioritást jelöl meg, de olyan erőforrásokat biztosít, amelyek túl korlátozottak ahhoz, hogy mindegyik politikai területen hatásuk lehessen; felszólítja az EU-t, hogy a prioritások meghatározásakor igazodjon jobban a rendelkezésre álló forrásokhoz; emlékeztet a régió fontosságára a gazdasági együttműködést, az energiaügyet és a biztonságot tekintve, de hangsúlyozza, hogy a fejlesztési együttműködést nem rendelik alá a gazdasági, energiaügyi és biztonsági érdekeknek; kiemeli azonban az Európai Unió és a Közép-Ázsiai országok regionális biztonsági ügyekben folytatott párbeszédének fontosságát, különösen az afganisztáni helyzet és az üzbég-tadzsik kapcsolatok esetleges eskalációjának összefüggésében; javasolja, hogy az Európai Unió vizsgálja meg az erőforrások összevonásának lehetőségét a régióban aktív tagállamokkal;

66. megjegyzi, hogy az emberi jogok, a munkajogok, a civil társadalom támogatottságának hiánya és a jogállamiság állapota tekintetében összességében továbbra is aggasztó a helyzet; kéri az emberi jogi párbeszéd megerősítését, továbbá hatékonyságuk és eredményközpontúságuk növelését a civil társadalmi szervezetek szoros együttműködésével, bevonva őket az ilyen párbeszéd előkészítésébe, ellenőrzésébe és megvalósításába; felhívja az EU-t és az alelnököt/főképviselet, hogy vesse fel nyilvánosan a politikai foglyok és a bebörtönzött emberi jogi jogvédők ügyét, és szólítson fel az összes politikai fogoly azonnali szabadon bocsátására, valamint a többiek tekintetében a tisztességes és átlátható jogi eljárások alkalmazására; kéri, hogy a jogállamisággal foglalkozó kezdeményezés javítsa az átláthatóságot a civil társadalmi szervezetek felé, és tartalmazzon világos célkitűzéseket, hogy átlátható értékelést lehessen készíteni a végrehajtásáról és az eredményeiről;
67. megjegyzi, hogy az energiában és erőforrásokban bővelkedő közép-ázsiai országok az EU számára jelentős potenciált képviselnek az erőforrások és ellátási útvonalak diverzifikálásához; megjegyzi, hogy az EU megbízható fogyasztó és hogy a termelő országoknak bizonyítaniuk kell szállítói megbízhatóságukat a fogyasztó országok és a külföldi befektetők számára is, többek között azzal, hogy a jogállamiság szerint azonos versenyfeltételeket teremtenek a nemzeti és nemzetközi vállalatok számára; felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy támogassa tovább az energiaügyi projekteket, és ösztönözze az olyan fontos célokról folytatott kommunikációt, mint a Déli Gázfolyosó és a Kaszpi-tengeri gázvezeték, nem figyelmen kívül hagyva a jó kormányzás és az átláthatóság elveit az EU és a partner országok közötti energiaügyi együttműködés kölcsönösen előnyös elemeiként;
68. hangsúlyozza, hogy a természeti erőforrások kiaknázása és a velük való gazdálkodás, különös tekintettel a vízre, még mindig vita tárgya a régióban és az instabilitás, feszültség és lehetséges konfliktusok forrása; ebben a tekintetben üdvözli az EU által Közép-Ázsiában, a folyók felső szakaszán fekvő hegyi és a folyók alsó szakaszán fekvő síkvidéki országok közötti hatékonyabb és konstruktívabb párbeszédre tett vízellátási

kezdeményezést, hogy stabil és fenntartható módokat találjanak a vízzel kapcsolatos kérdések kezelésére, valamint átfogó és tartós vízmegosztási megállapodásokat fogadjanak el;

Afganisztán

69. aggódik a béketárgyalások megszakadását követően újból feltámadó erőszak miatt; kiemeli egy szubregionális közép-ázsiai megközelítés fontosságát a határokon átnyúló emberkereskedelem és tiltott áruforgalom kezelésében és a kábítószeres tiltott termelésének és kereskedelmének leküzdésében, ami a szervezett bűnözés és terrorizmus finanszírozásának az alapját szolgáltatja; továbbfejlesztett együttműködést kér a NATO ISAF missziójában résztvevő EU-tagállamok között az intervenció hatékonyságának biztosítása érdekében; támogatásra irányuló erőfeszítéseket kér az Afganisztáni Iszlám Köztársaság kormánya és nemzeti biztonsági erői kapacitásépítéséhez, valamint a mezőgazdasági és társadalmi-gazdasági fejlődésnek a lakosság szélesebb körében való elősegítéséhez, ezek fokozását kéri annak érdekében, hogy az ország teljes felelősséget tudjon vállalni saját biztonságáért, miután 2014 végére lezárul a belső biztonság afgán erők kezébe történő átadása;
70. az érintett népesség miatt nagy aggodalommal veszi tudomásul, hogy az afganisztáni katonai beavatkozás nem eredményezte a demokratikus struktúrájú életképes állam kiépülését, a többség – különösen a nők és lányok – életkörülményeinek javítását, vagy a narkotikumok termelésének a mezőgazdaság más formáival való helyettesítését, ehelyett az ország példátlan szintű korrupcióba süllyedt; felszólítja az EU-t és tagállamait – az európai csapatok gyorsított kivonására tekintettel – arra, hogy prioritásként készítsenek egy biztonsági tervet azon afgánok számára, akik szorosan támogatták az európai államépítési erőfeszítéseket és akiknek a létét, nevezetesen a női aktivistákét, veszélyeztetheti az európaiak távozása; felszólítja az EKSZ-t, hogy készítse el az EU és tagállamai 2001 óta követett afganisztáni politikájának őszinte elemzését és az év végéig nyújtson be egy reális tervet az EU jövőbeni tevékenységéről a régióban;
71. hangsúlyozza a megerősített együttműködés szükségességét olyan országokkal, mint Oroszország, Pakisztán, India és Irán, az afganisztáni kihívások, különösen a kábítószer-csempészet, a terrorizmus és a szomszédos országokat és régiókat érintő hatások kockázatának kezelése során;

Az amerikai kontinens

Amerikai Egyesült Államok

72. erősen hisz abban, hogy az USA az EU legfontosabb stratégiai partnere; ezért sürgeti az EU-t, hogy adjon világos politikai elsőbbséget minden szinten a transzatlanti kapcsolatok elmélyítésének;
73. kiemeli a transzatlanti kapcsolatok rendkívüli fontosságát; úgy véli, hogy a rendszeres EU–USA csúcstalálkozó lehetőségét kínálna a közös célkitűzések kijelölésére és a globális jelentőségű fenyegetésekre és kihívásokra vonatkozó stratégiák összehangolására, beleértve többek között a gazdasági kormányzást és a feltörekvő hatalmakkal szembeni közös álláspont kialakítását; üdvözli a munkalehetőségekkel és növekedéssel foglalkozó magas szintű munkacsoport jelentését; úgy véli, hogy a

Transzatlanti Gazdasági Tanácsnak és a transzatlanti jogalkotói párbeszédnek foglalkoznia kellene az EU és az USA, illetve a BRICS-országok és más érintett feltörekvő országok, valamint az ASEAN, az Afrikai Unió, a Mercosur, az Andok Közösség és a CELAC közötti, a szabályozásbeli konvergencia erősítésének ilyen országokkal való megvalósításának módjáról szóló stratégiai tárgyalásokkal; kiemeli a Transzatlanti Gazdasági Tanács, mint a gazdasági integráció és a szabályozási együttműködés megerősítéséért felelős szervezet és a transzatlanti jogalkotói párbeszéd fontosságát, amely fórumként szolgál a parlamenti párbeszéd és az általános aggodalmat keltő kérdésekkel foglalkozó parlamenti munka, különösen a transzatlanti piacot érintő jogalkotás, összehangolása számára mindkét oldalon; emlékeztet arra, hogy haladéktalanul létre kell hozni egy transzatlanti politikai tanácsot, amely ad hoc szervként – a NATO-val párhuzamosan – az EU és az USA közötti szisztematikus, magas szintű konzultációra és a kül- és biztonságpolitikai kérdések összehangolására szolgálna;

74. megjegyzi, hogy az Amerikai Egyesült Államok elsődleges figyelmét, politikai és gazdasági beruházásait, valamint katonai forrásait fokozatosan átirányítja a csendes-óceáni térségbe, tekintettel Kína, India és más ázsiai feltörekvő országok globális és regionális jelentőségének növekedésére; megjegyzi továbbá, hogy Ázsiának fontosabb helyen kellene szerepelnie az Európai Unió és a tagállamok külpolitikai menetrendjében; kéri ezért a Kínával, Indiával és más ázsiai feltörekvő országokkal szembeni amerikai és uniós politika nagyobb mértékű összehangolását, hogy el lehessen kerülni a fő politikákra vonatkozó megközelítések egymástól való elszakadását;
75. úgy véli, hogy az USA továbbra is létfontosságú módon járul hozzá az euroatlanti térség kollektív biztonságához, valamint újból megerősíti a transzatlanti biztonsági kapcsolat változatlan és alapvető fontosságát; rámutat, hogy a változó geostratégiai és gazdasági helyzetben az erősebb európai biztonsági és védelmi képességek felépítése a transzatlanti kapcsolat megerősítésének fontos módja;

Latin-Amerika

76. kéri, hogy az EU–Latin-Amerika politikai párbeszédet terjesszék ki minden szintre, beleértve az államfői csúcstalálkozókat és az EUROLAT Parlamenti Közgyűlést is, mivel ez a politikai konszenzus elérésének fontos eszköze; kéri, hogy az EU–Latin-Amerika csúcstalálkozókon tett politikai kötelezettségvállalásokat a megfelelő pénzügyi források kiosztása is kísérje; kifejezi mélyszégyen aggodalmát amiatt, hogy Argentína nemrégiben államosított egy jelentős, spanyol tulajdonú olajvállalatot (YPF), és rendkívül kedvezőtlen diplomáciai lépéseket tett az Egyesült Királyság kezében lévő Falkland-szigetekkel kapcsolatban;
77. javasolja az amerikai országok és az EU közötti szorosabb, különösen gazdasági téren megvalósítható együttműködés lehetőségének megvizsgálását egy közös szabadkereskedelmi megállapodás megkötésének céljával;
78. kéri a meglévő emberi jogi párbeszéd kibővítését az Európai Parlament nagyobb fokú részvételével, valamint azt, hogy folytassanak párbeszédet a fontos biztonsági kihívások – főként a szervezett bűnözésnek és a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményeknek az állami intézményekre és a lakosság biztonságára gyakorolt romboló hatása – terén való együttműködés erősítése érdekében; megjegyzi, hogy az

állam- és kormányfők 2013-ban Chilében tartandó 7. EU–LAC csúcstalálkozója jó alkalmat adhatna a kétoldalú regionális együttműködésre vonatkozó új elképzelések meghirdetésére a különféle politikai és társadalmi-gazdasági területeken;

79. hangsúlyozza, hogy a társadalmi kohéziót továbbra is a Latin-Amerikára irányuló fejlesztési együttműködési stratégia egyik fő elvének kell tekinteni, nem csupán társadalmi-gazdasági vonzatai miatt, hanem azért is, mert fontos a térségbeli demokratikus intézmények és a jogállamiság megszilárdítása szempontjából; hangsúlyozza továbbá, hogy a térségben továbbra is fennálló jelentős egyenlőtlenségek kezelésére új fejlesztési együttműködést kell kialakítani az EU és a közepes jövedelmű latin-amerikai országok között; a latin-amerikai országokkal folytatott háromoldalú, és a Dél–Dél együttműködés megerősítésére szólít fel;
80. felszólít a közös érdeket képviselő ügyekben Észak- és Dél-Amerikával folytatott háromoldalú együttműködés továbbfejlesztésére egy az EU-t, az USA-t, Kanadát és Latin-Amerikát felölelő euroatlanti térség létrehozása érdekében;
81. megjegyzi, hogy kiemelkedő hatása van Brazília regionális és globális felemelkedésének, egyesítve a gazdasági és szociális programokat a demokráciával, a jogállamisággal és az alapvető szabadságjogokkal; felhív az EU–Brazília stratégiai partnerség és a politikai párbeszéd megerősítésére a Brazília által a Mercosuron és Unasuron belüli intézményépítésre tett erőfeszítések támogatása érdekében;
82. üdvözli azt a fejleményt, hogy a Közép-Amerikával megkötendő társulási megállapodást hamarosan aláírják, és az Európai Parlamentben egyetértési eljárás alá vonják; hangsúlyozza, hogy mivel az EU számára ez az első átfogó régiók közötti szerződés, magasabb szintre emeli a kapcsolatot, erősíti a regionális megközelítést, valamint a latin-amerikai regionális integrációt; jelzi azt a szándékát, hogy gondosan nyomon fogja követni a megállapodás végrehajtását, különösen azt, hogy milyen hatással van az emberi jogokra és a jogállamiság helyzetére Közép-Amerikában;
83. üdvözli, hogy rövidesen aláírják az Európai Unió és Kolumbia, valamint Peru közötti, az Európai Parlament jóváhagyási eljárásának hatálya alá tartozó kereskedelmi megállapodást; emlékeztet arra, hogy ez a megállapodás nem tekinthető végleges keretnek az EU és ezen országok kapcsolatában, de további lépést jelent a globális társulási megállapodás felé, mely nyitva hagyja az ajtót az Andok Közösség más országainak csatlakozása számára;
84. emlékeztet tehát arra, hogy az EU célja, hogy az Andok Közösség valamennyi tagjával partnerségi megállapodást kössön; úgy véli, hogy a Mercosurral kötött társulási megállapodás döntő lépést jelentene a Latin-Amerikával való stratégiai kapcsolat szempontjából, feltéve, hogy a szabad és méltányos kereskedelem és a befektetések jogbiztonságának elveire, a nemzetközi jogszabályok, a munkaügyi és környezetvédelmi előírások tiszteletben tartására, és a partnerek megbízható hozzáállására épül;
85. sajnálja, hogy a Bizottság az általános tarifális preferenciák rendszerére vonatkozó szabályozásra és a fejlesztési együttműködési eszközre irányuló javaslatok nem veszik figyelembe a Latin-Amerikával való kapcsolatok stratégiai jellegét, mivel a régió számos sérülékeny országát kizárják; emlékeztet arra, hogy egyes latin-amerikai országok a világ azon országai közé tartoznak, ahol az egy főre jutó jövedelem

tekintetében a legnagyobb az egyenlőtlenség, továbbá hogy a tartós egyenlőtlenség alacsony szintű társadalmi-gazdasági mobilitást mutató közegben alakul ki; úgy véli, hogy az EU a régióknak szóló üzenete fölöttébb aggasztó, mivel ez gyakorlatilag egy nyilatkozat, amely a számtalan politikai és kereskedelmi kötelezettségvállalás, valamint a közös globális érdekek ellenére sem tulajdonít neki kellő jelentőséget;

Afrika

86. megállapítja, hogy a közös Afrika–EU stratégia és annak 8 szektora eleinte az Afrikai Unióval (AU) és az intézményi kapacitásépítés és szakpolitikák technikai támogatásával foglalkozott a béke és a biztonság, az emberi jogok, a demokrácia támogatása, a jogállamiság és a millenniumi fejlesztési célok elérése terén; emlékeztet arra, hogy bár ez az átfogó megközelítés továbbra is érvényes, a stratégia egységességét és hatékonyságát csökkentette az, hogy számos partner között létrejött, egymást átfedő megállapodások léteznek, valamint hogy a stratégia végrehajtására nem állt rendelkezésre külön költségvetés; emellett sürgősen túl kell lépni a kontinensszintű intézményi kapacitásépítésen, és tovább kell haladni a regionális és szubregionális szintű, békére, biztonságra és társadalmi-gazdasági fejlődésre irányuló politikai partnerség kialakítása felé; kéri az ilyen politikai partnerségek kibővítését a regionális gazdasági közösségekre, nemcsak az Afrikai Unió megerősítésére irányuló stratégiaként, hanem az EU–Afrika partnerség regionális és szubregionális szintű elmélyítése érdekében is, ami által kezelnék az afrikai és európai polgárok politikai, biztonsági és gazdasági érdekeit; sajnálattal töltik el például a Maliban és Bissau-Guineában lezajlott államcsínyek miatti, az AU, az EU és az ENSZ által támogatott demokratikus elvekben és célkitűzésekben bekövetkezett visszalépések; felhív ezen országok alkotmányos rendjének mielőbbi helyreállítására;
87. tudomásul veszi az Afrika szarvára és a Száhel-övezetre vonatkozó uniós stratégiákat; úgy véli, hogy ezekben a régiókban azért kell foglalkozni a konfliktus strukturális okaival, hogy megalapozzák a problémák megvalósítható, békés megoldását és jobb kilátásokat teremtsenek a népesség számára, ami méltányos hozzáférést jelent az erőforrásokhoz, biztosítva a régiók fenntartható fejlődését és a javak újraelosztását; kéri az uniós politikák értékelését, ahol jelentős fejlesztési segílyt és diplomáciai forrásokat vetnek be, hogy felmérjék a népességre gyakorolt hatást; felszólít az Európai Parlament, a Pánafrikai Parlament és a regionális parlamenti szerveződések közötti szorosabb együttműködésre is, hogy mindkét kontinensen erősödjön a politikai és költségvetési döntésekért való elszámoltathatóság a polgárokkal szemben, illetve hogy az együttműködés alapul szolgáljon a politikák végrehajtásában elért előrehaladás méréséhez és értékeléséhez; külön üdvözli az EUNAVFOR Atalanta misszió mandátumának kiterjesztéséről szóló tanácsi határozatot (amely a szárazföldi kalózfenyegetettség megszüntetésére irányuló fellépést is engedélyezi), mivel ez megerősíti a kalózkodásból származó sajátos fenyegetés kapcsán kialakított uniós megközelítés átfogó jellegét, és támogatja a régió hosszabb távú fejlődését is;
88. mélységesen aggasztja a Szudán és Dél-Szudán közötti feszültség; felszólítja mindkét felet, hogy tanúsítsanak politikai akaratot az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2012. május 2-i, 2046. (2012) határozatában elfogadott ütemterv alapján az elszakadás után még fennálló kérdések rendezésére; hangsúlyozza, hogy a régióban a tartós stabilitás új, egységes, átfogó nemzetközi stratégiát igényel, amelyben a többi globális és regionális szereplőkkel együtt az Európai Unió is szerepet játszik, és amely nemcsak az észak-

déli kérdésekkel és a Dél-Kordofánban és a Kék-Nílus államban kialakult helyzettel, hanem a Szudánban már régóta időszerű reformfolyamattal és a dél-szudáni demokratikus reformok elmélyítésével is foglalkozik;

89. emlékeztet 2010. november 25-i, a nyugat-szaharai helyzetről szóló állásfoglalására; sürgeti Marokkót és a Polisaria Frontot, hogy folytassák a tárgyalásokat a nyugat-szaharai konfliktus békés és tartós megoldása érdekében és újból megerősíti a saharai nép önrendelkezési jogát, valamint azt a jogát, hogy Nyugat-Szahara státuszáról demokratikus népszavazás révén határozzon az Egyesült Nemzetek vonatkozó határozatainak megfelelően;

Ázsia

90. felszólít az EU nagyobb és fokozottabb jelenlétére az ázsiai és csendes-óceáni régióban, különösen azzal, hogy kiemeli Indonéziában – a legnagyobb muzulmán országban – a demokratikus átmenet vívmányait, valamint azzal, hogy – tapasztalata és szakértelme révén – segíti az ASEAN-on belüli és azt övező multilaterális kezdeményezéseket és a Csendes-óceánt átfogó kibővített kezdeményezések fokozatos megjelenését; azon a véleményen van, hogy az Európai Külügyi Szolgálatnak teljes mértékben ki kellene használnia az EU és Ázsia közötti együttműködés fokozásának lehetőségét; e tekintetben az első releváns lépésként tekinti az ASEAN-EU megerősített partnerség további erősítését célzó Bandar Seri Begawan cselekvési tervre; dicsérlettel említi a barátsági szerződés nemrégiben történt elfogadását az együttműködés elmélyítésének lehetőségeként azzal a céllal, hogy túllépjenek az Európai Unió és az ázsiai országok közötti kereskedelmi egyezmények perspektíváján; hangsúlyozza, hogy kiemeltebbnek kellene kezelni a kölcsönösen termékenyítő hatású gazdasági és kulturális együttműködést, különösen a közvetlen befektetési lehetőségek támogatásával és azzal, hogy megkönnyítik annak elérhetőségét a hallgatók és kutatók számára, és növelik vonzerejét; megjegyzi, hogy ez maga után vonja a tagállami és uniós erőfeszítések stratégiai összehangolását, szemben a párhuzamos és egymással versengő nemzeti politikákkal; megjegyzi, hogy az ázsiai–csendes-óceáni regionális biztonsági közegben, beleértve a Dél-kínai-tenger körül területi vitákat, valamint az Észak-Koreával kapcsolatos aggodalmakat, az EU-nak mint semleges partnernek kellene aktívan indítványoznia egy stabil, békés, multilaterális intézményeken alapuló megoldást;
91. felhív az EU–Japán partnerségi és együttműködési megállapodásról szóló tárgyalások gyors megkezdésére;

Kína

92. üdvözli az EU-kínai stratégiai partnerség fejlesztésében elért előrehaladást, beleértve – a gazdasági és biztonsági párbeszéd mellett – a harmadik pillér alá tartozó „népek közötti párbeszéd” fejlesztését; hangsúlyozza az Európai Unió és Kína gazdasági növekvő kölcsönös egymásra utaltságát és emlékeztet a kínai gazdaság gyors növekedésének jelentőségére és a nemzetközi rendszerre gyakorolt hatására;
93. megjegyzi, hogy a kínai vezetésben várható változás komoly próbája lesz az ország fejlődésének; ismételten hangsúlyozza célját, hogy átfogó stratégiai partnerséget alakítson ki Kínával; felhívja az EU-t és a tagállamait, hogy üzeneteikben és politikáikban legyenek következetesebbek és stratégiaileg megfontoltak, és ezáltal

támogató módon járuljanak hozzá a pozitív irányú átalakuláshoz; hangsúlyozza, hogy ebből a kínai emberi jogi helyzettel, az emberi jogi párbeszéddel és a civil társadalmi szervezetek támogatásával kapcsolatos tagállami és uniós prioritások közötti ellentmondások megszüntetése következik;

Japán

94. aláhúzza az Unió Japánnal, mint jelentős nemzetközi szereplővel fennálló kapcsolatai megerősítésének szükségességét, amely oszítja az EU demokratikus értékeit, és természetes együttműködő partner a nemzetközi fórumokon és a kölcsönös érdeklődésre számot tartó kérdésekben; várakozással tekint az átfogó keretegyezmény és a szabadkereskedelmi megállapodás létrehozására;

Dél- és Kelet-Ázsia

95. felszólítja az EU-t, hogy Dél-Ázsiában és Délkelet-Ázsiában támogassa aktívabban a demokratikus fejleményeket, valamint a kormányzás és a jogállamiság terén történt reformokat; üdvözli ezért a demokratikus, szekuláris, stabil és társadalmilag befogadó Pakisztán mellett tett kötelezettségvállalást; üdvözli a 2012 júniusában megtartott első uniós-pakisztáni stratégiai párbeszédet, a kétoldalú együttműködés erősítéséről szóló konstruktív vitákban való részvételt és a kölcsönös aggodalomra okot adó regionális és nemzetközi kérdésekre – többek között a terrorizmus elleni küzdelemben való proaktívabb részvételre – vonatkozó közös nézeteket; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok előmozdítására építve erősítsék a kapcsolatokat Indiával, és felkéri az EU-t és Indiát, hogy gyorsan zárja le az átfogó EU-India szabadkereskedelmi egyezményről folyamatban lévő tárgyalásait, ami ösztönözné az európai és indiai kereskedelmet és gazdasági növekedést; felhívja az Európai Uniót és tagállamait, hogy támogassák Sri Lankán a háború utáni megbékélést, helyreállítást és gazdasági fejlődést, és ebben a tekintetben sürgeti a Tanácsot, hogy támogassa Sri Lankát a Tanácsok és Megbékélés Bizottsága (LLRC) jelentésében foglaltak alkalmazásában; üdvözli Myanmar demokráciája ösztönzésének Európai Unió általi aktív támogatását;
96. örömmel fogadja, hogy Tajvanban 2012. január 14-én sikeresen lebonyolították az elnökválasztást és a parlamenti választásokat; elismerését fejezi ki Tajvannak amiatt, hogy folyamatosan erőfeszítéseket tesz az ázsiai és csendes-óceáni térség békéjének és stabilitásának fenntartása érdekében; elismeri a Tajvani-szoros két partja közötti kapcsolatok előrehaladását, különösen a gazdasági kapcsolatok javítását, és megjegyzi, hogy a Tajvannal kialakított szorosabb gazdasági kapcsolatok javíthatják az EU piaci hozzáférést Kínában; a Parlament 2011. májusi KKBP-állásfoglalásának megfelelően arra sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyenek konkrét lépéseket az EU és Tajvan közötti gazdasági kapcsolatok további bővítése, valamint az EU és Tajvan közötti gazdasági együttműködési megállapodásra irányuló tárgyalások elősegítése érdekében; megismétli, hogy határozottan támogatja Tajvan érdemi részvételét a vonatkozó nemzetközi szervezetekben és tevékenységekben, többek között az Egészségügyi Világszervezetben; elismeri, hogy az Európai Unió tajvani állampolgárok számára biztosított vízummentességi programja, amely 2011 januárjában lépett hatályba, kölcsönösen előnyösnek bizonyult; szorgalmazza a szorosabb kétoldalú együttműködést az Európai Unió és Tajvan között a kereskedelem, a kutatás, a kultúra, az oktatás és a környezetvédelem területén;

97. felhívja az Európai Uniót, hogy hívják fel a figyelmet az emberi jogok súlyos megsértésére, a tömeggyilkosságokra és a munka- és politikai büntetőtáborokban az embertelen bánásmódra Észak-Koreában és támogassák az ilyen jogsértések áldozatait;

Multilaterális partnerek

G-7, G-8 és G-20

98. úgy véli, hogy a BRICS-országok és más feltörekvő hatalmak egyre fokozódó jelentőségének és a kialakulóban lévő többpólusú kormányzási rendszer fényében, a G-20 a konszenzusépítés és a konvergencia (többek között a szabályozási konvergencia) előmozdítására alkalmas, befogadó, partnerségen alapuló, hasznos és különösen megfelelő fórumának bizonyulhat; úgy véli azonban, hogy a G-20-nak még bizonyítania kell értékét a csúcstalálkozók következtetéseihez olyan fenntartható politikákká alakításában, amelyek kezelik a döntő fontosságú kihívásokat, főként az adóparadicsomok kontrollját és a globális pénzügyi és gazdasági válságban kifejeződő egyéb kihívásokat és fenyegetéseket; megjegyzi, hogy ebben a tekintetben a G-8-aknak megvan a lehetősége arra, hogy a G-20-as értekezleteket megelőzően szerepet játszanak az egyetértés kialakításában; úgy véli, hogy a G-8-ak létét szintén ki kell használni az álláspontok Oroszországgal való egyeztetése érdekében, hogy a közös kihívásokat összehangolt és hatékony módon lehessen kezelni;

ENSZ

99. megerősítve, hogy a tényleges multilateralizmus az uniós külpolitika egyik sarokköve, felhívja az EU-t, hogy vállaljon vezető szerepet a nemzetközi együttműködésben, és mozdítsa elő a nemzetközi közösség világszintű fellépését; szorgalmazza, hogy az EU ösztönözze tovább az ENSZ rendszerén belüli szinergiákat, vállaljon híd szerepet az ENSZ-ben, és folytasson globális párbeszédet a regionális szervezetekkel és stratégiai partnerekkel; kifejezi támogatását az ENSZ reformjának folytatására; felhívja az EU-t, hogy az ENSZ forrásai tekintetében járuljon hozzá a hatékony és eredményes pénzgazdálkodáshoz és a költségvetési fegyelemhez;
100. felhívja tehát az Európai Uniót, hogy erőteljesen sürgesse az ENSZ Biztonsági Tanácsának átfogó reformját, hogy megerősítsék annak legitimitását, regionális képviselőit és hatékonyságát; hangsúlyozza, hogy az uniós tagállamok visszafordíthatatlanul elindíthatnak egy ilyen reformfolyamatot, ha a Lisszaboni Szerződésnek az uniós külpolitika, valamint az EU globális békében és a biztonságban betöltött szerepének erősítésére vonatkozó céljaival összhangban állandó helyet követelnek az EU számára a kibővített és megreformált Biztonsági Tanácsban; felhívja az alelnököt/főképviseletet, hogy tegyen sürgős kezdeményezést a tagállamok felé e célból közös álláspont kialakítása céljából; sürgeti a tagállamokat, hogy az ilyen közös állásfoglalás elfogadásáig késedelem nélkül állapodjanak meg és fogadják el az ENSZ Biztonsági Tanácsában alkalmazandó rotációs rendszert, biztosítsanak egy állandó helyet az Európai Unió számára az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsában;
101. fontosnak tartja, hogy teljes mértékben végrehajtsák az ENSZ Közgyűlésnek az ENSZ Közgyűlés munkájában való uniós részvételről szóló határozatát, és hogy az EU az érdemi kérdésekben időben és összehangolt módon lépjen fel és foglaljon állást; felhívja az EU-t, hogy javítsa tovább az uniós tagállami álláspontok és érdekek összehangolását az ENSZ Biztonsági Tanácsában; üdvözli az uniós közép-távú

- prioritások létrehozását az ENSZ-ben, és kéri, hogy az Európai Parlament Külügyi Bizottságával rendszeresen konzultáljanak az éves felülvizsgálatról és a végrehajtásról; hangsúlyozza, hogy az ENSZ-ügyekben erősebb nyilvános diplomáciára van szükség, és az EU globális szerepvállalását hatékonyabban kell kommunikálni az európai nyilvánosság felé;
102. határozottan hisz abban, hogy a konfliktusmegelőzés, a polgári és katonai válságkezelés és a békeépítés területén partnerségeket kell kialakítani, és ezt szem előtt tartva úgy véli, hogy az EU–ENSZ irányítóbizottságot működőképesebbé kell tenni a válságkezelés terén; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy tegyenek további előrehaladást a „védelmi felelősség” elvének életbe léptetése terén, és az ENSZ-partnerekkel együtt törekedjenek arra, hogy ez a fogalom része legyen a megelőzésnek és a konfliktusok utáni újjáépítésnek; felhív az intézményközi „védelmi felelősségre és közös konfliktus megelőzési politikára vonatkozó konszenzus” kidolgozására, párhuzamosan a már meglévő „humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos konszenzussal” és a „fejlesztési politikáról szóló konszenzussal”, ami nagyobb uniós következetességet biztosíthat e kérdésekben az ENSZ-fórumokon;
103. emlékeztet arra, hogy az ENSZ nőkről, békéről és biztonságról szóló 1325. és 1820. biztonsági tanács határozatai uniós végrehajtásának az Európai Unió Tanácsának 2008. december 1-jei ülésén elfogadott átfogó megközelítése elismeri a a béke, a biztonság, a fejlődés a nemek közötti egyenlőség kérdései közötti szoros kapcsolatot és annak a KKBP sarokkövének kell lennie; hangsúlyozza, hogy az EU következetesen kérte az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1325. (2000) és 1960. (2010) határozatában megállapított, és később az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1888. és 1889. (2009), valamint a 1960. (2010) határozatának elfogadásával megerősített, a nőkkel, békével és biztonsággal foglalkozó menetrendje teljes végrehajtását, különösen a konfliktushelyzetekben a nőkkel szembeni erőszak elleni fellépés és a nők békeépítésben való részvétele ösztönzésének szükségességét, felhívja a tagállamokat, amelyek még nem fogadták el a nőkre, a békére és a biztonságra irányuló nemzeti cselekvési terveket, hogy tegyék azt meg, és aláhúzza, hogy céljaikat, végrehajtásukat és az Unió egészét érintő figyelemmel kísérésüket illetően egységes minimális európai normákon kell alapulniuk;
104. hangsúlyozza a hatékonyabb közvetítési iránymutatások és képességek – a közvetítési képességekre irányuló, az EU és az ENSZ közötti együttműködéssel való – kidolgozásának szükségességét, a közvetítéshez szükséges megfelelő erőforrások időszzerű és összehangolt biztosítása érdekében, többek között a nők e folyamatokban való részvételének biztosítása révén; úgy véli, hogy az EU emberi jogi politikájának megvalósításához feltétlenül fejleszteni kell az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a súlyos és sürgős emberi jogi helyzetek kezelésére való képességét, erősíteni kell a külön eljárások ajánlásainak végrehajtását ellenőrző nyomon követési folyamatot, és meg kell erősíteni az egyetemes időszakos felülvizsgálat folyamatát; kitarthat emellett, hogy az EU-nak továbbra is támogatni kell a Nemzetközi Büntetőbíróságot, azzal a céllal, hogy hozzájáruljon az emberi jogok hatékony védelméhez és a büntetlenség elleni küzdelemhez;
105. felhívja az EU főképviselőt/alelnököt és a Tanácsot, hogy az ENSZ-ben a fegyverkereskedelmi egyezményrel kapcsolatban folyó tárgyalásokat illetően azzal tegyenek a nemzetközi emberi jogi szabályok és a nemzetközi humanitárius jog lehető

legmagasabb szintű védelméért, hogy a megállapított színvonal mutasson túl az EU szintjén elfogadottn és az EU fegyverexportról szóló közös álláspontban megfogalmazottn; hangsúlyozza, hogy az EU részes államainak tehát tartózkodniuk kell alacsonyabb színvonal elfogadásától, ami kétségtelenül hátrányos lenne a fegyverkereskedelmi egyezmény sikerére és hatékonyságára;

EU–NATO

106. üdvözli az EU és a NATO kötelezettségvállalásait stratégiai partnerségük megerősítésére, amit a szövetség új stratégiai koncepciójában és a Chicagóban tartott csúcscrésztelenen erősítettek meg és hangsúlyozza a műveletekben a gyakorlati együttműködés terén elért előrehaladást; megjegyzi, hogy a jelenlegi globális és európai gazdasági válság az EU-ban és a NATO-ban egyaránt lendületet adott a költséghatékonyabb és sürgősen szükséges műveleti képességek felkutatására irányuló törekvéseknek; kéri ezért az alelnököt/főképviselet, hogy lépjen fel proaktívabban, és ösztönözze a további konkrét javaslatokat a szervezetek együttműködésére, többek között az Európai Védelmi Ügynökség révén (a kezdeményezések komplementaritása alapján vezérelveként az intelligens védelmet, a források egyesítését és megosztását és az átfogó megközelítést követve); sürgős megoldást kér a „Berlin plusz” megállapodás szerinti együttműködés megkezdésére, mivel ez hátráltatja a két szervezet közötti hatékonyabb együttműködés kilátásait;

Európa Tanács

107. sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek eleget az Európai Unió az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez való csatlakozásáról szóló tárgyalások gyors lezárására vonatkozó kötelezettségüknek, hangsúlyozza az Európa Tanács normáinak, ellenőrző eljárásainak és megállapításainak fontosságát, mivel ezek nagymértékben hozzájárulnak a szomszédos országok által a demokratikus reformok terén elért előrehaladás felméréséhez;
108. hangsúlyozza azt a tényt, hogy a Európai Unió csatlakozása az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez történelmi lehetőség az emberi jogoknak az EU alapértékeként és a harmadik országokkal fenntartott kapcsolatai közös alapjaként történő megerősítésére, és reméli, hogy indokolatlan késedelem nélkül fog eljárni; újra megerősíti, hogy az Európai Unió csatlakozása az az emberi jogok európai egyezményhez jelentős előrelépést jelent az emberi jogok védelmének további erősítésében Európában;

EBESZ

109. támogatja az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) reformjáról szóló párbeszédet, feltéve, hogy ennek nem a meglévő intézmények és mechanizmusok gyengítése vagy függetlenségük csorbítása lesz az ára; hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani az egyensúlyt az EBESZ három dimenziója között, következetesen és átfogóan kell őket fejleszteni, és a már elért eredményekre kell építeni; hangsúlyozza továbbá, hogy az igazán hatékony fellépés érdekében a biztonsági fenyegetések és kihívások kezelésében mindhárom dimenziót igénybe kell venni; felhívja az EBESZ-t, hogy erősítse tovább az elvek tiszteletben tartásának és a részt vevő államok által tett kötelezettségvállalások teljesítésének biztosítására való képességét mindhárom dimenzióban, többek között a nyomon követő mechanizmusok

javításával;

ÖET

110. számít arra, hogy az EU valódi stratégiai partnerséget alakít ki az Öböl-menti Együttműködési Tanáccsal (ÖET), beleértve a déli szomszédságban az emberi jogokról és a demokráciáról szóló és az ott zajló átmeneti folyamatról és válságkezelésről szóló nyílt, rendszeres és konstruktív párbeszédet és strukturált együttműködést; megismétli e célkitűzés támogatása érdekében, hogy az EKSZ-nek több humán erőforrást kellene szánnia a régióra, és küldöttségeket kellene nyitnia az ÖET legfontosabb országaiban; hangsúlyozza, hogy az ÖET-országokban Bahreintől Szaúd-Arábiáig az emberi jogok, a nők jogai, a jogállamiság és az emberek demokratikus törekvései tovább már nem hagyhatók figyelmen kívül az EU-nak a régióval kapcsolatos politikáiban;

Az Arab Liga

111. elismeri regionális szervezetek, különösen az Arab Liga, valamint az Iszlám Konferencia Szervezetének és a Gazdasági Együttműködési Szervezet egyre fontosabb szerepét, és felhívja az EU-t az együttműködés megerősítésére, különösen a déli szomszédságban zajló átmeneti folyamatokkal és válságkezeléssel kapcsolatos kérdésekben; üdvözli az Arab Liga integrációs folyamatának támogatására irányuló uniós erőfeszítéseket;

Tematikus KKBP-prioritások

Közös biztonság- és védelempolitika

112. hangsúlyozza, hogy a KBVP-fellépéseket be kell ágyazni egy olyan átfogó politikába, amely a válságban lévő országokat és térségeket célozza, ahol az EU értékei és stratégiai érdekei forognak kockán, és ahol a KBVP-műveletek valódi hozzáadott értéket nyújtanának a béke, stabilitás és jogállamiság előmozdítása terén; hangsúlyozza továbbá, hogy szükség van a tanulságok levonására, amelynek során felméri az egyes műveletek sikeres végrehajtását és a helyszínen elért tartós hatását;
113. ismételten felhívja az alelnököt/főképviselet, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy oldják meg a polgári-katonai együttműködést akadályozó számos problémát, a szakképzett személyzet hiányától a felszerelés hiányán át az egyensúlyhiányig; felhív különösen az igazságügy, a polgári közigazgatás, a vám, a párbeszéd, a megbékélés és a közvetítés területén szükséges személyzet bővítésére ahhoz, hogy a KBVP missziókhöz biztosítani lehessen a megfelelő szaktudású és kellő számú szakembert; felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy tegyen konkrét javaslatokat az ilyen személyzeti hiányok betöltésére, különösen a polgári válságkezelés, a konfliktus-megelőzés, a válság utáni újjáépítés területén és a fent felsorolt ágazatokban;
114. üdvözli a kulcsfontosságú katonai képességek nagyobb mértékű összevonására és megosztására, a missziók és műveletek megtervezéséhez és végrehajtásához szükséges kapacitások növelésére, valamint a polgári és a katonai missziók és műveletek integrálására irányuló felhívásokat; hangsúlyozza, hogy folyamatosan javítani kell a KBVP-missziók és -műveletek teljesítőképességét, többek között az eredmények értékelése, referenciaértékek alkalmazása, hatásvizsgálatok végzése, a tanulságok

levonása és a gyakorlatba történő átültetése, valamint a hatékony és eredményes KBVP-fellépésre vonatkozó legjobb gyakorlatok kialakítása révén; sajnálja ugyanakkor, hogy az együttműködést politikai jellegű korlátozások nehezítik, ami olykor megakadályozza, hogy a legjobb gyakorlatokat alkalmazása szinergiák létrehozásához vezessen;

Fegyverkereskedelem

115. emlékeztet arra, hogy az EU tagállamai felelnek a globális fegyverexport több mint egyharmadáért; sürgeti a tagállamokat, hogy ne csak a 2008/944/KKBP tanácsi közös álláspont (a fegyverexportra vonatkozó magatartási kódex) 8 kritériumát tartsák be, hanem az EU fejlesztési politikai elveit is; *kéri*, hogy a fegyverexportra vonatkozó szabályokkal kapcsolatos hatásköröket ruházzák át az EU-ra; emlékezteti a tagállamokat, hogy a fejlődő *országoknak* pénzügyi erőforrásaikat elsősorban a fenntartható társadalmi és gazdasági fejlődésre, a demokráciára, az emberi jogokra és a jogállamiságra kellene fordítaniuk; sürgeti az alelnököt/főképviselet és a tagállamokat, hogy az EU 2008/944/KKBP közös álláspont folyamatban lévő felülvizsgálatát használják fel az Európai Unió fegyverexportra vonatkozó kritériumai végrehajtásának és ellenőrzésének megerősítésére; mélységesen sajnálja, hogy a globális fegyverkereskedelmi egyezményre irányuló ENSZ-tárgyalások 2012 júliusában kudarcba fulladtak; felhívja az alelnököt/főképviselet és az EU tagállamait, hogy sürgősen gyakoroljanak nyomást azokra az országokra, amelyek elleneztek egy szilárd globális fegyverkereskedelmi egyezmény létrejöttét; felszólít egy erőteljes és megbízható fegyverkereskedelmi egyezmény megkötésére, amely megköveteli a részes államoktól a fegyver- és lőszerexport megtagadását, amennyiben fennáll a súlyos veszély, hogy a fegyvereket a nemzetközi emberi jogi szabályok és a nemzetközi humanitárius jog súlyos megsértésének elkövetésére vagy elősegítésére használnák fel, beleértve a népiertást, a emberiség elleni bűntetteket és a háborús bűnöket;

Konfliktusmegelőzés és békeépítés

116. felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy terjesszen elő javaslatokat az EKSZ konfliktusok megelőzésével és békeépítéssel kapcsolatos képességének javítására, kifejezetten utalva a göteborgi programra, valamint hogy a megfelelőbb erőforrásokkal rendelkező válságkezelési képesség mellett tovább bővítsék az EU konfliktus-megelőzési, közvetítói, valamint a párbeszéd és a megbékélés előmozdításával kapcsolatos képességeit; kiemelten *kéri* a konfliktus-megelőzés és békeépítés területére vonatkozó uniós politikák számbavételét annak érdekében, hogy az alelnök/főképviselet beszámolhasson a Parlamentnek az uniós külső kapacitások és reagálóképesség megerősítésére irányuló javaslatokról e téren; üdvözli a Bizottság és az EKSZ javaslatát, hogy az Európai Parlament által ez év végére javasolt előkészítő intézkedés sikeres teljesítését követően a konfliktus-megelőzési és közvetítés-támogatási szolgáltatásokra 500 000 euró összegű költségvetési tételt illesszenek az EKSZ 2013. évi költségvetésébe; felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy fokozza a nők részvételét a konfliktus-megelőzésben, a közvetítésben, a párbeszéd és megbékélés előmozdítására és a béketeremtésre irányuló mechanizmusokban;
117. úgy ítéli meg, hogy az Európai Unióval szoros kapcsolatban álló, önálló vagy részben önálló Európai Békeintézetre irányuló javaslat nagyon ígéretes elképzelés, ami hozzájárulhat az európai konfliktusmegelőző és mediációs képességek

megerősítéséhez; az ilyen intézet rendelkezzen egyértelmű feladatmeghatározással, hogy elkerüljék a meglévő kormányzati és nem kormányzati szervezetek megkettőződését és összpontosítson az informális mediációs diplomáciára és tudásátadásra az Európai Unió és a független mediációs szereplők között; várakozással tekint az Európai Békeintézettel kapcsolatban idén indított kísérleti projekt eredményei elé, arra számít, hogy teljes mértékben részt vesz az ilyen intézet lehetséges létrehozásához vezető tárgyalásokban;

Szankciók és korlátozó intézkedések

118. úgy véli, hogy az Európai Uniónak az önkényuralmi rendszerek kezelése során következetesebb politikát kell kidolgoznia a szankciók és korlátozó intézkedések alkalmazása és megszüntetése tekintetében;

Nonprolifерáció és leszerelés

119. felhívja az alelnököt/főképviseletet annak elemzésére, hogy az Európai Unió milyen hatékonysággal foglalkozik a kémiai, biológiai, radiológiai és nukleáris fegyverek miatti fenyegetéssel egy évtizeddel az Európai Unió tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni 2003-as stratégiájának elfogadása és a fellépés új irányait kijelölő dokumentum végrehajtására vonatkozó határidő meghosszabbítása után, tekintettel a alelnök/főképviselet által a Parlamenthez az Európai Unió képességének e politikai területen való megerősítésére vonatkozó ajánlásokról szóló jelentésére;
120. felhívja az alelnököt/főképviseletet annak elemzésére, hogy az Európai Unió milyen hatékonysággal foglalkozik a kézi- és könnyűfegyverek (SALW) és az egyéb hagyományos fegyverek elterjedése miatti fenyegetéssel, valamint a leszereléssel kapcsolatos átfogóbb kérdések megoldásával a kézi lőfegyverekre és a könnyűfegyverekre vonatkozó 2005-ös stratégia és az egyéb vonatkozó politikai keretrendszerek elfogadása óta, beleértve a fegyverkereskedelem ellenőrzéséről szóló közös uniós álláspontot és az uniós fegyverembargókat – tekintettel az alelnök/főképviselet által a Parlamenthez az Európai Unió képességének e politikai területen való megerősítésére vonatkozó ajánlásokról szóló jelentésére;

Európai Védelmi Ügynökség

121. ismételten felhívja a tagállamokat a védelem terén az európai együttműködés növelésére, mivel ez az egyetlen lehetséges mód arra, hogy az európai katonai erők a védelmi költségvetések csökkenése ellenére továbbra is hitelesek és működőképesek maradjanak; tudomásul veszi az uniós egyesítésben és megosztásban és a NATO intelligens védelme terén történt előrehaladást, és alapvető fontosságúnak tartja, hogy a két szervezet további szinergiákat érjen el; hangsúlyozza az eszközök egyesítésében és megosztásában, valamint a védelmi ügyekben az uniós szintű kutatási, fejlesztési és ipari együttműködési szinergiákban rejlő lehetőségek terén való további előrehaladás szükségességét; üdvözli e téren a megerősített együttműködésre irányuló kezdeményezéseket, köztük a Weimar plusz kezdeményezést;
122. emlékeztet ezzel kapcsolatban az Európai Védelmi Ügynökség (EVÜ) meghatározó szerepére a képességeket és a fegyverkezést érintő EU-s politika kidolgozásában és végrehajtásában; ezért felhívja a Tanácsot, hogy az EUSZ 42. cikkének (3) bekezdésében és 45. cikkében előírtak szerint erősítse meg az EVÜ intézményi

jellegét, és bontakoztassa ki a benne rejlő lehetőségeket;

123. szorgalmazza, hogy a Tanács és a tagállamok biztosítsanak megfelelő finanszírozást az EVÜ számára a teljes feladatköre ellátásához; úgy véli, hogy ezt legjobban úgy lehetne elérni, ha a most következő többéves pénzügyi kerettől kezdve az Ügynökség személyzeti és működési költségeit az uniós költségvetésből finanszíroznák; ennek érdekében felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy terjessze elő a szükséges javaslatokat;

Energiabiztonság

124. megjegyzi, hogy a Lisszaboni Szerződés 194. cikke kimondja, hogy az EU-nak joga van európai szintű intézkedéseket hozni az energiaellátás biztonságának garantálása érdekében; hangsúlyozza ebben a tekintetben, hogy az energiabiztonság növelése és egyidejűleg a KKBP hitelességének és hatékonyságának erősítése érdekében maximális fontosságú az olyan harmadik országokkal szembeni energiafüggőség csökkentése, amelyek nem osztják az Európai Unió értékeit, vagy azok ellen cselekednek; úgy véli, hogy az ellátási források és tranzitútvonalak diverzifikálása és a megújuló és tiszta energiaforrásokra és tranzitútvonalakra való növekvő támaszkodás sürgős és elengedhetetlen lépés az EU számára, amely nagymértékben függ a külső energiaforrásoktól; megjegyzi, hogy a diverzifikáció legfőbb célpontja az Észak-Sarkvidék és a Földközi-tenger medencéje, valamint az Iraktól Közép-Ázsiáig és Közel-Keletig terjedő Déli Gázfolyosó, és felszólítja a Bizottságot, hogy adjon elsőbbséget az ilyen projekteknek; aggódalmát fejezi ki a Déli Gázfolyosó befejezését érintő késedelmek miatt; kiemeli annak szükségességét, hogy az energiabiztonságot az energiaforrások diverzitása révén kell elérni és hangsúlyozza egy kiegészítő LNG-folyosó lehetőségét a Földközi-térség keleti részén rugalmas energiaforrásként és az EU belső piacán megvalósuló nagyobb verseny ösztönzőjeként; úgy véli, hogy az EU-nak biztosítani kell, hogy a behozatal egyik jelenlegi fő forrása – Oroszország – megfeleljen a belső piaci szabályoknak, a harmadik energiacsomag rendelkezéseinek és az Energia Charta Egyezménynek; megjegyzi, hogy nagy fejlődési lehetőség és kölcsönös függési potenciál rejlik az Európát és Afrikát összekötő, megújuló energiát szállító intelligens transzkontinentális hálózatokban;
125. megjegyzi, hogy a Bizottság 2011-ben a tagállamok és harmadik országok között az energiaellátás területén kötött kormányközi megállapodásokra vonatkozó információcsere-mechanizmus létrehozását javasolta; úgy véli, hogy a bevált módszerek cseréje és a Bizottság által nyújtott politikai támogatás szintén erősítené a tagállamok tárgyalási pozícióját; kéri az alelnököt/főképviselőt és a Bizottságot, hogy rendszeresen készítsenek jelentéseket a Parlament számára a szóban forgó mechanizmus létrehozásáról és végrehajtásáról; kéri a Bizottságot, hogy az energiatermelő vagy tranzitországokkal kötött kereskedelmi, társulási és partnerségi, illetve együttműködési megállapodásokat egészítse ki egy „energiabiztonsági záradékkal”, azaz az ellátás szüneteltetésére vagy az ellátási feltételek egyoldalú megváltoztatására vonatkozó magatartási kódexszel;

Új fenyegetések és kihívások

126. aláhúzza, hogy a KKBP-ben a stabilitással és a nemzetközi biztonsággal szembeni kihívások új generációival, például az éghajlatváltozással, a nemzetközi bűnözéssel és terrorizmussal, a kibernetikus támadásokkal, a nukleáris és tömegpusztító fegyverek

elterjedésével, a működésképtelen államokkal, a kalózkodással és a világvjárványokkal szembeni fellépésnek fontos helye kell legyen;

A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség külső dimenziója

127. emlékeztet arra, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség külső dimenziójának fontos szerepet kell betölteni a KKBP-ben; kiemeli a migrációs áramlások szervezett kezelésének szükségességét, ami biztosítja a származási és tranzitországok közötti együttműködést;

Kulturális és vallási párbeszéd

128. úgy véli, hogy a különböző vallások és kultúrák közötti párbeszéd és megértés elősegítése szerves része kell, hogy legyen a harmadik országokkal és társadalmakkal folytatott külső tevékenységeinknek, és főként a konfliktusok kezelése, illetve a toleráns, befogadó és demokratikus társadalmak előmozdításához nyújtott támogatásunknak;

o

o o

129. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, az uniós tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Nemzetek főtitkárának, a NATO főtitkárának, a NATO Parlamenti Közgyűlése elnökének, az EBESZ hivatalban lévő elnökének, az EBESZ Parlamenti Közgyűlése elnökének, az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága elnökének és az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése elnökének.